У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St, Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 239. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 28-го ГРУДНЯ 1971 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK TUESDAY, DECEMBER 28, 1971 No. 239. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

Понеділок, 27 грудня 1971

В АМЕРИЦІ

КОМІСІЯ ЦІН ЗНИЗИЛА КОШТИ ВИДАТКІВ для федеральних службовців на медичну обслугу з 34,1 відсотка до 22%. Таке зниження видатків на „Блу Кросс" і „Блу Шілд" стосується понад півтора мільйони осіб федеральних працівників. Комісія цін подала в своєму звіті, що лише підвищення видатків на 22% має оправдання, а ще більші видатки були б інфляційними й неоправданими.

ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН НАПЕРЕДОДНІ РІЗДВЯНИХ СВЯТ помилував Джеймса Гоффу, колишнього провідника великої професійної спілки „тімстерів", і його випустили з федеральної в'язниці в Люїсбурґу, Па. Джеймс Гоффа відсидів 4 роки й 9 місяців з усіх присуджених йому 13 років за образу суду й неправдиві свідчення. Гоффу звільнено під умовою, що він не буде втручатися в профспілкові справи.

РАДА КОШТІВ ПРОЖИТКУ ПОВІДОМИЛА, що Поштова Служба ЗСА не може підвищувати цін на різні поштові пересилки, доки та Рада не вивчить проблеми й не вияснить, чи нові підвищення цін не будуть інфляційними. Але незабаром після того повідомлення Ради коштів прожитку — Поштова Служба ЗСА самовільно підвищила з 24-го грудня оплату за пересилання пошти третьої кляси на 23,9 відсотка. Дирекція пошти вважає, що посилки третьої кляси — різні друки, реклями тощо, не підпадають під урядову контролю.

ДЕПАРТАМЕНТ ТОРГІВЛІ СПОВІСТИВ про незначне підвищення цін на різні товари: за минулий місяць ціни підвищились тільки на одну десяту відсотка. За другу половину 1971 року ціни на товари підвищились у ЗСА на 1,7%, себто значно менше ніж у першій половині цього року, коли вони були зросли до 4,1%. Все таки, за ті речі й продукти, які в 1967 р. коштували 100 долярів, тепер треба заплатити 122,6 доляра.

У СТЕЙТІ НЮ ЙОРК ЗАРЕЄСТРОВАНО перший випадок захворювання „азійською грипою", чи „інфлюенцою", про що повідомили із столичного міста Олбані. У деяких країнах в Европі „інфлюенца" дуже поширилась.

У НЮ ЙОРКУ ПОМЕР НА 82 РОЦІ ЖИТТЯ Ейбрегем Казан — піонер будування дешевих багатоквартирних кооперативних домів. Він прибув з родичами до Америки з Києва, коли мав 13 років. Свою кар'єру розпочинав посильним хлопчиком.

У СВІТІ

ПАПА ЗАКЛИКАВ у своєму різдвяному зверненні всіх людей у світі не відвертатись від Христа і його навчань. Папа таврував людські хиби - егоїзм, нетолеранцію і самозакохання.

РІЗДВЯНА НІЧ У ВИФЛЕЄМІ МИНУЛАСЯ серед дощу і холоду. Римо - католицький прелат, мансіньйор Джеймс Дік Бельтрітті йшлов вперeді процесії моторкадою з Єрусалиму до Вифлеєму. Вифлеєм є від 1967 р. під ізраїльською окупацією і ізраїльська поліція дбала за безпеку і порядок. Було к. 36.000 чужинецьких прочан.

НОВИМ ПРЕЗИДЕНТОМ ІТАЛІЇ СТАВ кол. прем'єр Джованні Леоне з Християнсько - демократичної партії, який у 23-му голосуванні у 16-му дні виборів президента отримав 518 голосів, на 13 більше, як треба було для важности вибору.

АКТОР - ГУМОРИСТ БОБ ГОВП ІЗДИВ у цьому році знову з своєю 75-членною розваговою дружиною до американського війська у В'єтнамі. У столиці Ляосу Вієнціяні він запропонував тамошньому представникові Північного В'єтнаму 20 мільйонів дол. за звільнення американських полонених. Боб Говп є мультімільйонером.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ БУДЕ далі бомбардований американським летунством, як довго він продовжуватиме свої офензивні дії супроти Ляосу і Камбоджі — заявив державний секретар Вілліям Роджерс на своїй пресовій конференції у Вашинґтоні напередодні Різдвяних Свят. Він запевняв, що американська закордонна політика зазнала в 1971 році тільки одну поразку — у справі Китаю на терені Об'єднаних Націй.

БРИТІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ЕДВАРД ГІТ ВІДВІДАВ Північну Ірляндію, у столиці якої — Белфасті — запевнив її прем'єра Браєна Фолкнера, що Британія далі підтримуватиме заходи на приборкання південно - ірляндських терористів.

АЛЕКСАНДЕР СОЛЖЕНІЦИН ОПРИЛЮДНИВ свого листа, що його вислав д-рові Карлові Герову, секретареві Шведської Академії Наук, від якої дістав був нагороду Нобля з літератури. Солженіцин запропонував, щоб йому вручили даний диплом і медалю на скромній церемонії у шведській амбасаді у Москві, або в одному приватному помешканні, з участю 30 осіб, перед якими він міг би виголосити свою святочну промову.

МІЖНАРОДНІЙ ПРЕСОВИЙ ІНСТИТУТ У ЖЕНЕВІ НАТАВРУВАВ недавнього генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта за виключення з ОН двох акредитованих там від довгих років журналістів Вільного Китаю. Та організація охоплює к. 1.500 редакторів і видавців з усього світу.

УККА ПОТРЕБУЄ ЩЕ $ 17.000 ДО 100-ТИСЯЧНОЇ МЕТИ

Український Конґресовий Комітет Америки на початку грудня почав інтенсивну кампанію збірки Національного Датку з метою доповнити загальну суму свого Народного Фонду в цьому році до 100.000 долярів. До цієї 100-тисячної мети бракувало тоді ще $ 48,000. У понеділок, 27-го грудня вплили Національного Датку в грудні виносили вже $ 31,000, отже до наміченої мети бракувало ще тільки $ 17.000. В останніх днях поважніші суми вплинули з громад: Боффало ($ 300), Ню Бронсвик ($ 300), Чикаґо ($ 300), Ню Йорк ($ 300). Більші індивідуальні суми вплинули від: Кредитово-позичковий банк „Певність" в Чикаґо ($ 200), Микола і Мек Бойчуки в Спрінґфільд ($ 100) і Михайло та Катерина Горбань у Пармі ($ 100). Інформуючи про ці останні вплили Національного Датку, екзекутивний директор УККА мґр Іван Базарко висловлює впевненість, що намічена 100-тисячна мета Народного Фонду ще в останніх днях грудня таки буде досягнена, що буде без сумніву великим успіхом всієї Української Громади в ЗСА.

РІЗДВО У ЗСА І В БІЛОМУ ДОМІ

Вашинґтон. — Цьогорічні Різдвяні Свята, що їх святковано протягом трьох днів, починаючи від п'ятниці 24-ого грудня до неділі 26 грудня, проходили у ЗСА дуже урочисто. У великих містах було затишно і спокійно, бо багато людей повиїздило в підміські околиці чи до родин або знайомих в інших стейтах. Білий Дім у Вашинґтоні був прибраний велетенською ялинкою і цвітами і в ньому відбувалися прийняття для гостей, зокрема ж для вбогих дітей. На сам Святий Вечір президент Ніксон святкував у колі найближчої родини. Були крім дружини Президента Пет обидві їх доньки Джулія і Тріша із своїми чоловіками Девідом Айзенгавером та Едвардом Фінчом Коксом, родини Президентових зятів, як також пані Айзенгавер, вдова по колишньому Президентові Двайтові Айзенгаверові із сином Джоном і його жінкою. Президент вислав на Різдво понад 20 000 карток із різдвяними привітаннями й одержав безліч привітань з усієї країни і з-закордону. Церкви в ночі з п'ятниці на суботу, як також у перший день Різдва були переповнені вірними різних ісповідань. Площі й вулиці по містах, зокрема ж вітрини великих магазинів, були прибрані ялинками і різдвяними прикрасами і світлами.

Різдво за новим календарним стилем відзначала в Америці також поважна частина українських католицьких парафій. Згідно з одержаними інформаціями, церкви під час нічних Богослужень, як і під час дня, були заповнені вірними.

През. Ніксон зустрічається на Флориді з німецьким канцлером Віллі Брандтом

Кей Віскейн, Флорида. — В неділю 26 грудня ц. р. увечері сюди прилетів літаком із Вашинґтону, після закінчення Різдвяного відпочинку, през. Ніксон, щоб приготовитися до зустрічі з канцлером Західньої Німеччини Віллі Брандтом. Разом з Президентом прибув сюди також державний секретар Вільям П. Роджерс і в понеділок мав виїхати з Вашинґтону для участи в зустрічі з Брандтом дорадник Президента для справ національної безпеки Генрі Кіссінджер. Зустріч і розмови з Віллі Брандтом будуть перед останніми в низці запланованих президентом Ніксоном зустрічей і консультацій з головами союзних держав перед його відвідинами у Москві і в Пекіні. В розмовах із Віллі Брандтом, Р. Ніксон, Роджерс і Кіссінджер мали б з'ясовувати причини і цілі Президентових відвідин в Китаю і в Совєтському Союзі, як також обговорити питання актуальних для Західньої Німеччини і ЗСА економічних і політичних взаємин, зокрема справу перебування американських військ в Західній Німеччині. През. Ніксон відбув досі зустрічі з канадійським прем'єром Трудо, британським прем'єром Едвардом Гітом, президентом Франції Жоржом Помпіду та португальським прем'єром Марселльо Каетано. Останню свою зустріч відбуде през. Ніксон із прем'єром Японії Ейсако Сато. Визначена ця зустріч на 6-8 січня 1972 року і відбудеться в західньому Білому Домі в Сан Клементе у Каліфорнії.

Ню Йорк знову перед загрозою страйку транспортових робітників

Ню Йорк. — Під час свого зібрання в неділю 26 грудня ц. р. п'ять тисяч членів Спілки Транспортових Робітників вирішили проголосити страйк на міських підземних залізницях і автобусах, що мав би початися з днем 1-го січня 1972 р., після вигаснення обов'язуючого тепер контракту. Збори пройшли під гаслом „Не буде контракту, не буде й праці!". Провід Спілки започаткував усі підготовні заходи для проведення страйку: повизначував пляката і транспаренти тощо. Об'єднує Спілка Транспортових Робітників у Ню Йорку понад 38 000 членів. Провідники Спілки висловлюють сподівання, що їм вдасться добитися підписання нового контракту ще перед 1 січня 1972 року, хоч для цього залишилося ще всього чотири дні. П'ять років тому, в січні 1966 року, проголошений Спілкою Транспортових Робітників страйк на сабвеях та автобусах тривав дванадцять днів і спаралізував був усю транспортову систему міста Ню Йорку, спричиняючи особливо важкі втрати для торгівлі. Резолюція в справі страйку була прийнята на зібранні одноголосно. Транспортові робітники вимагають 30 центів підвишки заробітної платні, 32-годинного дня праці, замість 40-годинного, та інших удогіднень. Заробітна платня транспортових робітників вагається тепер між 4.04 до 5.50 доляра за годину, відповідно до роботи і кваліфікації. Очолює Спілку Транспортових Робітників Метю Ґвінен.

Інж. Конрат Гусак перевибраний на голову Відділу УККА в Бостоні

Бостон, Масс. (І. К.) — В неділю 12-го грудня ц. р. в парафіяльній залі парохії Христа Царя відбулись Загальні Річні Збори Відділу УККА в Бостоні.

Збори відкрив голова Відділу інж. Конрат Гусак та покликав Президію Зборів до якої увійшли: інж. Володимир Тутка — предсідник, Володимир Гончар — секретар.

По затвердженню порядку зборів, секретар Відділу Михайло Франківський відчитав протокол з минулих зборів, який затверджено без змін.

Із звітів членів Відділу присутні на зборах довідались про активну працю Відділу серед української громади міста Бостону, та акцію інформування американців і в про поневолену Україну. Заходами Відділу підготовано і переведено Академії: Державности, Шевченківську, Листопадову та маніфестаційний протест в Тижні Поневолених Націй. Відділ перепроваджував збірку УН-фонду. Ця праця була можлива завдяки моральній та матеріяльній підтримці бостонської громади.

По звітах уступаючих членів Відділу збори перевибрали членів Відділу на 1972-ий рік в такому складі:

Екзекутива: інж. Конрат Гусак — голова, Іван Володимир Щук — заступник, Михайло Франківський і Дмитро Галонжка — секретарі, Володимир Федорів — скарбник, Орест Щудляк — реф. зовнішніх зв'язків, Теодор Майкут — організаційний, Теофіл Костецький — культ. освітній референт, Іван Кецмур — преса і інформація, Микола Рогач, Дмитро Мельник, Іванка Кан — вільні члени екзекутиви. Контрольна Комісія: Микола Сухий голова, Григорій Чорний — заступник, Володимир Ган-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Бенґальці вимагають суду над провідними західніми пакистанцями

Дакка. — Уряд новозаснованої бенґальської держави, Банґля Деш, домагається від індійських властей, щоб вони видали бенґальцям військових і цивільних проводирів Західнього Пакистану, які дістались в руки індійських окупаційних властей та які були винуватцями масових актів терору і жорстокостей у 8-мимісячному періоді, що попередив вибух 14-тиденної індійсько-пакистанської війни. У тому періоді згинуло кількасот осіб, чоловіків, жінок і дітей, жорстоко вбитих або західньо-пакистанськими вояками, або місцевими людьми з племени біґарі, неприязного бенґальцям. Докладного числа жертв тієї масової масакри ніхто не знає і, мабуть, не знатиме. Бенґальці формально хочуть „суду" над усіма тими винуватцями, а насправді — пімсти і індійський уряд ще не рішений, як він має в цій справі повестись. У руках індійців є кругло 50 високих адміністраційних західньо-пакистанських службовиків, коло 1 000 західньо-пакистанських професіоналістів і к. 100 000 західньо-пакистанського війська, яке склало зброю. Виявляється, що західні пакистанці, між іншими, вбили пляново і свідомо десятки залізничних інженерів і різних фахівців, щоб спаралізувати східньо-пакистанську залізничу комунікацію. Індійський міністер закордонних справ Сваран Сінь заявив, що новий президент Пакистану Мохаммед Алі Бутто зробив би велику помилку, як би він уважав колишній Східній Пакистан, теперішню бенґальську державу, дальше за частину пакистанської держави. Алі Бутто кількакратно заявив, що Пакистан не може виректись цілком Східнього Пакистану і хоче зберегти з ним якийсь, хоч би цілком свобідний державний зв'язок. Але ще не розпочались індійсько-пакистанські переговори. Алі Бутто сказав перевезти лідера бенґальців Шейха Муїбура Рахмана, арештованого пакистанцями 25 березня ц.р. й перевезеного тоді із Дакка до Західнього Пакистану, з в'язниці до невідомої ближче місцевости, де він перебуває під домашнім арештом. Алі Бутто заповів, що хоче повести розмови з Рахманом, але сам висловив непевність, чи Рахман захоче говорити з ним.

350 бомбовиків переводили налет проти Північного В'єтнаму

Сайґон. — Кругло 350 бомбовиків взяли участь в бомбардуванні Північного В'єтнаму в минулу неділю, 26-го грудня ц. р. Налети відбувались майже безперервно вдень і вночі. У тих налетах брали участь американські бомбовики, стаціоновані в Південному В'єтнамі, в Ляосі і Таї (Сіямі), як теж із чердаків літаконосців „Констеллейшен" і „Кораль Сі" в Тонкінській затоці. Бомбардовано головно шлях Го Чі Міня, що веде від Північного В'єтнаму почерез Ляос до Південного В'єтнаму й Камбоджі, як також радарні споруди, склади, протилетунські становища й летовища в південній частині Північного В'єтнаму, зокрема газолінові збірники. Офіційно повідомлено, що ті летунські дії стали необхідними внаслідку такої пожвавленої діяльности ворога, яка загрожувала решті американського війська у Південному В'єтназі та його плянованому відкликуванню. Північно-в'єтнамські комуністи проголосили, що вони збили знову 5 американських джетових бомбовиків та що їхні залоги або згинули, або дістались до комуністичного полону. За твердженням військових кіл і воєнних кореспондентів, північно-в'єтнамські комуністи накопичили біля південного кордону стільки прерізного виряду й матеріялів і зосередили стільки війська, що все воно вказувало на плян нової офензиви.

157 осіб згинули в пожежі готелю у Сеулі, Південна Корея

Сеуль. — В сам день Різдва Христового нового стилю 25 грудня ц. р. вибухла у каварні 22-поверхового люксусового готелю „Таянкак" в столиці Південної Кореї Сеулі газова піч, яка спричинила пожежу, що миттю огорнула вищі поверхи. Це було в 10 год. перед пол. і в год. 5 попол. можна було опанувати пожежу, при чому в рятунковій акції брали теж участь військові гелікоптери. З румовищ готелю винесли 157 тіл, деякі згоріли до непізнання. Полум'я захопило деяких у віндах, у лазничках, і каварні. У готелі були записані 203 гості і до праці прийшли були 235 членів служби й адміністрації. Між гістьми були два американці — один згинув напевне, а про другого нема вістей, — припускають, що він є одною із нерозпізнаних жертв. Це була найгірша катастрофа в історії готелевих пожеж. Арештували президента компанії, що була власником готелю, генерального менаджера готелю і менаджера каварні, де почалася пожежа, за недбальство, яке спричинило смерть понад півтори сотні осіб.

Інститут порівняльної політичної і економічної систем проголошує набір студентів

Вашинґтон, Д. К. — Студенти коледжів та університетів мають нагоду підвищити свої знання про Вільний Світ і світ комунізму та порівняти їхні економічні й політичні системи, а також на місці ознайомитися з працею американського Уряду і Конґресу, записавшись на літні студії в Інституті Порівняльної Політичної і Економічної Систем, ІППЕС, у Вашинґтоні. Організатором і директором ІППЕС-у є проф д-р Лев Добрянський, видатний політичний письменник і економіст із Джорджтавнського Університету, президент УККА. Студії триватимуть від 18 червня до 22 липня 1972 року. Крім проф. Л. Добрянського, лекції читатимуть член Екзекутиви профспілок АФЛСІО Дж. Сафрідж, директор Інформаційної Агенції ЗСА Ф. Шекспір, амбасадор Японії Нобуґіко Ушіба, конґресмен В. Брей з Індіяни й ін., зокрема конґресмен В. Брей читатиме лекції на тему „Поневолені Нації на Сході Европи". Увесь курс коштує 690 долярів, у що включені оплати за студії, помешкання, харчування та всі інші видатки. Є можливість дістати стипендію. Зацікавлені мають написати в справі студій найдалі до 31 січня 1972 року на адресу: Mrs. Kathleen Teague, Charles Edison Memorial Youth Fund, 2121 P Street N.W., Suite 222, Washington, D.C. 200037, або безпосередньо до дра Л. Добрянського на ту ж адресу.

У Філядельфійській Митрополії УКЦ уведено нові правила святкування церковних свят

Філядельфія. — Канцелярія Митрополичого Ординаріяту Філядельфійської Митрополії Української Католицької Церкви проголосила за підписом Митрополита Амврозія Сенишина нові правила святкування свят на її терені. Проголошено ці правила згідно з постановою Архиєпископського Синоду і благословенням Папського Престолу й вони обов'язують, починаючи від першого січня 1972 року. Згідно із цим проголошенням, усіх вірних Митрополії обов'язуватимуть від тепер такі свята: всі неділі в календарному році; Різдво Христове, Богоявлення, Великдень і Зіслання Святого Духа — по одному дневі, завжди перший день цих свят; Найменування (Обрізання) Ісуса Христа; Благовіщення Пречистої Діви Марії; Вознесення Ісуса Христа; Успіння Пресвятої Богородиці. У ЗСА обов'язуючим святом буде також Непорочне Зачаття Пречистої Діви Марії, як Покровительки архиєпархії. У всі ці свята вірні зобов'язані брати участь у Службі Божій, слухати проповіді та стримуватися від непотрібної тяжкої праці. Всі інші свята священики обов'язані відправляти Службу Божу і виголошувати проповіді, але участь вірних в цих святах не є обов'язковою.

В Ню Йорку відбувається конвенція американських істориків з активною участю українців

Ню Йорк. — Цього тижня, в днях від 28 до 30-го грудня відбудеться тут в приміщеннях готелю Ню Йорк Гілтон річна конвенція Американської Історичної Асоціяції з активною участю українських істориків, членів Наукового Товариства ім. Т. Шевченка, Української Вільної Академії Наук та Українського Історичного Товариства. Вже у вівторок, 28 грудня, проф. д-р Омелян Пріцак з Гарвардського Університету матиме доповідь про походження угорців. Лекція проф. Пріцака відбудеться від год. 9.30 до 11.30 в рямках панелю про останній американський вклад в досліди історії угорців і її темою буде: „Від сабірів до угорців". Наступного дня, в середу 29-го грудня, відбудеться в тому ж готелі — як уже інформовано — спільний полуденок учасників конвенції Американської Історичної Асоціяції Українського Історичного Товариства і цього ж дня проф. д-р Богдан Боцюрків з Оттавського університету виголосить доповідь на тему: „Інтелектуальний спротив в Україні". Цього ж самого дня о год. 6:30 вечора відбудеться панель УІТ на теми „Роля Українського Історика" в розвитку української історичної науки", „Україна в сучасній американській історіографії" та „УІТ і завдання українських істориків і дослідників суспільних наук". В панелі візьмуть участь: М. Антонович, Б. Боцюрків, Л. Винар, І. Витанович, С. Горам, Т. Гунчак, М. Ждан, І. Каменецький, О. Домбровський, Т. Мацьків і Я. Падох. Модератором буде Л. Винар. В четвер 30 грудня о год. 1.15 по пол. в залі ч. 524-26 цього ж готелю відбудеться з рамени НТШ панель, на якому із доповіддю на тему „Націоналізм у східній Европі" виступить проф. В. Гуцул.

У ґалерії ЛМКлюбу в Ню Йорку відбудеться подвійна мистецька виставка

Ню Йорк. — В неділю 1-го січня Об'єднання Мистців українців в Америці влаштовує в ґалерії ЛМКлюбу при 2-ій Евеню подвійну виставку: буде вперше виставлене відлите в бронзі погруддя Тараса Шевченка „Шевченко на засланні" роботи Олександра Архипенка, призначене для Українського Музею у Стемфорді й уфондоване інж. Ю. Бачинським, який жертвенно відізвався на заклик Об'єднання, проголошений у „Свободі". Слово про Музей у Стемфордіб виголосить проф. д-р В. Ленцик. Свою приявність заповів Преосвященний єпископ Йосиф Шмондюк. Водночас стіни ґалерії будуть прикрашені образами мистця Богдана Савчука, заслуженого секретаря Об'єднання мистців. Це буде його перша індивідуальна виставка, бо з окремими творами він уже виступав на збірних виставках. Виставка Богдана Савчука охоплює його творчість за останніх 8 років, з якої він вибрав коло 70 образів, самі олії. Відкриття відбудеться о год. 1 по пол.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

СВЯТО ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Куритиба, Бразилія. — Заключне Свято Лесі Українки, на вшанування пам'яті великої поетки й драматурга в 100-ліття народження, відбулося в Куритибі, заходами Хліборобсько-Освітнього Союзу ХОС-у. Програма складалася з двох частин, академії та мистецької частини, під час якої заповнена велика заля вперше там побачила цілу виставу „Лісової пісні". Найбільше старань у підготову цього свята вклала Управа Жіночої Організації при ХОС-і.

УКРАЇНЦІ НА КОНФЕРЕНЦІЇ АСОЦІЯЦІЇ МОДЕРНИХ МОВ

Чикаґо. — В днях 24 - 28 грудня тут відбувається річна конференція Американської Асоціяції Модерних Мов, МЛА, на якій з доповіддю на тему „Концепція Інґардена передестетичного та естетичного трактування літератури" виступить професор Ратгерського університету Іван Фізер. Професор Калґарського університету Роман Струць буде членом панелю на тему „Кірвеґор - Бекет - Кафка: значення, як структура".

ДРУК ПРОТОКОЛУ XXVII КОНВЕНЦІЇ УНС

У „Свободі" з датою четверга, 16-го грудня, започатковано і опісля продовжувано друк Протоколу 27-ої Звичайної Конвенції Українського Народного Союзу. З уваги на свята Різдва Христового за новим і старим календарними стилями та Новий Рік і необхідність вичерпати бодай до деякої міри ще в цьому році приготовані вже до друку залеглі матеріяли, друк протоколу Конвенції УНС хвилево перервано, але він продовжуватиметься вже в перших днях січня.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65 ¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Коляда для ЗУАДК

З Різдвом Христовим в усіх народів пов'язана традиційно кампанія харитативного характеру. „НЙ Таймс" рік-у-рік друкує окремий великий недільний додаток п. н. „Найбільш потребуючі" з описом яскравих випадків людської нужди. На вулицях американських міст біля департаментових крамниць, до яких поспішають юрби покупців, члени Армії Спасіння збирають пожертви на цю велику добродійну організацію. Обдаровувати одне одного „під ялинку" — це прастарий звичай усіх християнських народів. І у нас, українців в Америці, закріпилася вже традиція: коляда йде на Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, на так добре нам відомий „Зудак", якому кругло 60.000 українців завдячують свій приїзд до Америки, де осягнули вони розмірний добробут.

Українська громада в Америці жертвенна і цю свою жертвенність проявляє майже від самих початків свого існування. З Америки плили до „старого краю" гроші на читальні „Просвіти", на Народну Лічницю у Львові, на Дім Інвалідів, згодом — на революційну боротьбу проти Польщі. Тепер пожертви пливуть на Український Конгресовий Комітет, на українознавчі студії у Гарвардському університеті, на Церкву в потребі, на Пласт, СУМА, на НТШ і УВАН, на багато інших добрих і шляхетних цілей. Одні з них популярніші, інші менш популярні, бо діють, так би мовити, у тіні й тиші. Харитативна діяльність завжди вимагала скромности й вимннала яскравого світла. Проте, вона потрібна і неминуча, поки існують злидні. Гроші не всилі зарадити кожному горю. Але вони можуть обтерти не одну сльозу й прояснить не одно затурбоване обличчя.

Не послаблюючи своєї жертвенности на інші цілі, у теперішньому різдвяносвяточному часі не забуваймо, зокрема, про Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, який має за собою історичні заслуги. Не забуваймо давнього гасла американських українців: „Коляда для Зудаку!" Підтримаймо цю нашу центральну допомогову організацію з її міжнародно визнаним статутом, яка вже не раз виконувала місію неначе амбасадора українського доброго імени у світі. Коляда для ЗУАДК повинна уможливити йому дальшу шляхетну працю.

Сесія сумнівної вартости

22 грудня закінчилась 26-та звичайна сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, яка відбувалась від 21 вересня ц. р. під головуванням індонезійця д-ра Адама Маліка і залишила по собі балянс дуже сумнівної вартости. Найважливішою її подією було прийняття 25 жовтня ц. р. комуністичного Китаю з одночасним виключенням Вільного Китаю з його осідком на Тайвані. 76 держав- членів, які голосували „за" ту альбанську резолюцію, прославляли її перемогу, як доказ „універсальности" Об'єднаних Націй, але вже на тій самій сесії виявилось, що участь Пекіну в ОН ніяк не збільшила їх вартости.

Під час індійсько - пакистанської війни, яка тривала 15 днів, Рада Безпеки ОН нараджувалась 9 днів та ночей і в підсумку мала три совєтські „вето", які унеможливили будь - яку резолюцію. Резолюцію Генеральної Асамблеї в цій справі, яку прийнято 104 голосами проти 10 про негайне перемир'я і відкликання воюючих військ, знехтувала Індія, так само, як резолюцію про відкликання ізраїльських військ з окупованих ними арабських земель, прийняту 79 державами, зігнорував Ізраїль. Очевидно, без практичного наслідку залишились резолюції з засудженням Британії за її договорення з білорасистським урядом Родезії, як і проти Південно - Африканського Союзу за його правління в Південно - Західній Африці. Прийняття 5-ох дальших маленьких арабських державок, що піднесло число держав - членів ОН до 132, збільшило мозаїку, а не працездатність цієї установи. За єдине, мабуть, конструктивне діло тієї Асамблеї треба вважати вибір нового генерального секретаря, 53-річного австрійського дипломата Курта Вальдгайма, людини західньої культури й доброго знавця міжнародних відносин.

Можливо, що до позитивних моментів минулої сесії, з погляду дальшого розвитку подій, треба вважати недипломатичну лайку, якою обмінювались представники Москви і Пекіну. Зате Америка зазнала під час тієї сесії поважних поразок: усупереч її наполегливим заходам виключено з ОН Вільний Китай, а совєтське трикратне „вето" перекреслило американські резолюції в справі Індії - Пакистану. Новий генеральний секретар ОН Курт Вальдгайм висловив надію, що йому вдасться відродити Об'єднані Нації, як „інструмент миру". Судячи за 26-річними прецедентами включно з 26-ою сесією Асамблеї треба сумніватися, чи це станеться.

ДЕВАЛЬВАЦІЯ — КОРИСТІ І ШКОДА

Коли з початком цього місяця на конференції 10-ох найбагатших країн у Римі секретар фінансів Джон Коннелі запитав так собі, ніби мимоходом: „Що панове зі свого боку готові вчинити, якби Америка погодилась на девальвацію доляра на 10 відсотків?", — то стало відомо, що американський Уряд прийняв уже таке рішення в принципі.

Президент Ніксон поїхав із таким рішенням „у кишені" на зустріч з французьким президентом Жоржем Помпіду на Азори, і там вони 14 грудня ц. р. договорились, що доляр буде здевальвований на 8.57 відс., із скасуванням 10 - відсоткового мита на імпортовані до Америки товари, при чому Помпіду зобов'язався вплинути на всі держави-члени Европейської Економічної Спільноти, щоб вони в свою чергу піднесли вартість своїх валют і поставились конструктивно до встановлення нової монетарної системи у світі.

Через чотири дні після того вирішено позитивно цю проблему на продовженні згаданої римської конференції 10-ох найзаможніших держав світу у Вашингтоні.

Таким чином скінчилася криза, яка почалась 15 серпня ц. р., коли Ніксон проголосив „нову економічну політику", частиною якої було припинення обміну долярів у закордонних державних банках на золото і належення 10-відсоткового імпортового податку. Тому, що над світом нависла загроза митно - торговельної війни між ЗСА і Західньою Европою та Японією, яка в свою чергу погрожувала економічною рецесією і погіршенням політичних взаємин між отими союзними країнами, то рішення на Азорах і у Вашингтоні створили зразу кращий клімат у міжнародному економічному й політичному світі. Безпосередній вияв цього кращого клімату — в метушливій активності на Волл - стріті.

Але сірого громадянина цікавлять не складні міжнародні фінансові операції, а наслідки, що їх матиме девальвація доляра перш за все на внутрішньому ринку. Отож треба пригадати, що навіть у 1934 році, коли президент Ф. Д. Рузвелт здевальвував доляр на 41 відсоток, американська родина мало відчула наслідки. Тим менше відчує теперішню девальвацію на ледве 8.57 відсотка. Платні залишаться такими самими, банкові конта не будуть тією зміною заторкнені, долярові борги, затягнені в банках треба сплачувати долярами без змін. Девальвація означає піднесення вартости золота у відношенні до доляра, а золота, що його одна унція коштувала за офіційною розцінкою 35 дол., рядові громадяни і так не могли набувати. Кошти прожитку не зміняться, американські продукти внаслідок девальвації доляра не підуть вгору. Зате подорожчають тільки імпортовані до Америки товари, західньонімецькі і японські автомобілі, французькі вина, канадійські горілки, швайцарський або данський сир. Але та підвишка також буде незначною, бо відпаде теперішнє 10-відсоткове додаткове мито, яке тяжіло на тих товарах.

Найбільшу користь з девальвації доляра матимуть всі ділянки американської продукції — сільськогосподарської і фабричної, які працюють для експорту за кордон. Тому, що закордонні валюти будуть зревальвовані, себто піднесені вартістю у відношенні до доляра, то американські товари матимуть на закордонних ринках більшу конкуренційну силу. Отож, американські економісти сподіваються значного пожвавлення й підвищення американського експорту і тим самим значного посилення американської продукції. На її зріст вплине також збільшений збут американських товарів на внутрішньому ринку, бо багато американців напевно звернуться в сторону американських виробів, дешевших, аніж дорожчі аналогічні вироби закордонні. Очевидно, що із зростом продукції зменшиться безробіття і покращає вся атмосфера в країні. А це найперша передумова санації економічних відносин. Коли ж водночас так звана друга фаза нової економічної політики дасть позитивні вислідн, себто припинить перегони між цінами й заробітками, контролюючи їх покликаним для цієї цілі державним апаратом, то девальвація доляра може дати дуже добрі наслідки на внутрішньому ринку.

Деяку шкоду матимуть туристи, що виїдуть за кордон наступного року. Кошти прожитку в Західній Европі чи в Японії будуть вищими, дорожчими для них будуть теж закордонні речі, що їх захочуть купити на дарунки або „на пам'ятку". Шкоди зазнають ті фірми, які мають свої філії в Европі чи на Далекому Сході: продуковані там товари будуть дорожчими на внутрішньому ринку.

Девальвацію доляра можна було перевести також без підвищення ціни на золото, вартість якого — устійнена в 1934 році на 35 дол. за унцію — була теж релятивна, бо, наприклад, на приватному ринку в Лондоні унція золота коштувала в грудні коло 43 дол. Але Ніксон погодився на підвищення вартости золота головно під натиском збоку Франції, яка має в цьому інтерес, бо вона ще за урядування де Голля пляново скуповувала золото, щоб підважити вартість доляра, і пропагувала ідею створення нової монетарної системи, яка не була б заснована на відношенні крайових валют до доляра. Рішено піднести вартість золота також з психологічних причин, бо така девальвація стає голоснішою і дає кращий поштовх промислові і торгівлі працювати на експорт. Керівні американські кола сподіваються, що внаслідку того договорення прийде покращання американського торговельного і платничого балянсу.

Очевидно, на девальвації доляра і ревальвації чужих валют втрачають чужі країни, що їх товари матимуть трудніший доступ до кишені американського покупця, чи то в Америці чи в даних країнах. Але вони були примушені погодитися і піти на поступки у порівнянні зі станом з-перед 15 серпня ц. р., себто з-перед проголошення Ніксоном нової економічної політики. Припинення виміни доляра на золото і призначення додаткового 10-відсоткового імпортового мита — це була американська репресія у відповідь на егоїстичну торговельну політику, яку повели союзники Америки, що спершу стали заможними завдяки масовій американській допомозі, а після того почали засипати Америку своїми дешевими товарами, піднісши у себе митні бар'єри проти імпорту американських товарів. Митна війна була б усім пошкодила. Тому вони, отягаючись, признали конечність допомогти Америці — певним власним коштом, поліпшити її торговельний і платничий балянс.

Висновок такий: теперішня девальвація доляра практично рядових громадян не торкається. Зате наради, що їх переводить Ніксон з лідерами вільного світу, і його договорення з ними у справах міжнародної економіки й політики мусить мати спасенний вплив на дальший розвиток подій на Заході.

і. к-н

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

М. Л-ий

ШВЕЦІЯ ЙДЕ ДО „УТОПІЇ"

Кореспондент торонтського „Меклін'с" Нюмен відбув інтерв'ю із шведським прем'єром Ольфом Пальме і головою робітничої юнії Арне Гейсром.

Шведський прем'єр — найбільш радикальний член уряду. Маючи 44 роки, на державному становищі він уже двадцять літ, а зрадикалізувався, як сам запевняє, протягом десяти місяців, подорожуючи в 40-их роках по 34 стейтах ЗСА. Нужда, оточена добробутом, яку Пальме там бачив, — привела його до соціялізму.

Свою ідеологію переводить Пальме у життя, і тому чимало заворушень, які трапляються тепер у Швеції, постають наслідком його замислів перетворити населення Швеції на щось близьке до безклясового суспільства. Він дуже боїться фашизму в будь - якій формі.

„Сьогоднішні радикали, — каже Пальме, — сидять і чекають на революцію. Вони кажуть: „Спершу все мусить завалитися, а тоді ми почнемо робити". Одначе, можна включитися в існуючу систему і керувати нею. Якщо бездіяльно сидите на боці, то тим сильнішим стає фашизм або бодай реакція".

Пальме хоче запровадити загальну рівність. „На мене, — каже він, — нападають за мої ніби утопічні ідеї, які, мовляв, створюють небезпечну атмосферу. Але справжня небезпека постає наслідком економічних контрастів, які ділять суспільність. Ми не можемо зробити всіх щасливими, але можемо пробувати скеровувати технологію в більш людський спосіб.

„В минулому, — сказав Пальме, — ми забагато тупцювали на місці, дбаючи лише про суспільні жертви. Тепер мусимо додати більше сили, справжньої сили людям, які мають діло з продукцією. Сила дуже важлива річ, і ви не потребуєте приватної власности, щоб творити продукцію".

Пальме вважає, що суспільність можна з успіхом розбудувати без революції і що провідникам демократій треба доручити це зробити. „Шведський приклад, — сказав Пальме, — цікавий лише з однієї причини: він доказує, що суспільний поступ можна осягнути через дещо нудний бюрократичний спосіб".

Пальме, бувши міністром освіти, брав участь у поході до амбасади ЗСА у Стокгольмі, щоб протестувати проти війни у В'єтнамі.

Наймогутнішою людиною у сучасній Швеції можна назвати Арне Гейсра, що є головою найбільшої професійної спілки шведських робітників, яка нараховує 1,600.000 членів. Ті робітники це найбільша запорука Соціял - Демократичної партії.

„У Швеції — каже Гейср, — ми не смісмо допустити до безробіття. Вісімдесятьом відсоткам молодих людей, які кінчають високі школи, ми не можемо дати такі посади, на які вже й вони самі втратили надію. Хтось мусить виконувати також некваліфіковану роботу. Постійне зростання платень і життьового рівня людей з високою освітою треба припинити, поки інші не осягнули вищого рівня".

Проблема платень у Швеції щораз більше загострюється, починаючи з 1945-го року. Переговори в цих справах відбувалися раз на рік із представниками юній і працедавців. Минулої весни уряд удався до непопулярних заходів, щоб не допустити до страйків. Швеція має соціялістичний уряд вже 39 років, одначе лише 6% робітників працює у знаціоналізованих підприємствах.

Урядова статистика ставить шведський життьовий рівень зараз після життьового рівня ЗСА. Однак, кошти прожитку в Швеції минулого року підскочили на 75%, і Стокгольм, мабуть, чи не найдорожче місто у світі. Пляшка „Кока - коли" у ресторанах коштує 42 центи, пляшка „скатчу" — 10 долярів, квиток до першорядного кінотеатру — 4 дол., за прання сорочки треба заплатити доляр, за фунт масла — 95 центів.

Дивно, як люди можуть давати собі раду в Стокгольмі з такими цінами, коли до того мусять ще платити дуже високі податки. Податок від платні у висоті 8.226 долярів становить 50%, а майже з усіх продуктів — 17%.

Одначе, шведи мають багато полегш від уряду. Зокрема мають їх жінки, що працюють лише вдома як господині. Унівeрситетське навчання в Швеції безплатне. Молодята, беручи шлюб, дістають від уряду віно. Подружжя дістають підмогу на утримування дітей. Швеція нейтральна держава вже протягом 157 років.

З РАДІОПЕРЕСИЛАНЬ „ГОЛОСУ АМЕРИКИ"

ОСЕРЕДОК УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ В БАНЯ ЛУЦІ

Перші записи про місто Баня Луку знаходимо у звідомленнях єпископів Моровіча і Єроніма Златаровича до Римського Папи в XVI і XVII століттях. Єпископи пишуть, що в Баня Луці є п'ятнадцять мечетей і живе дві тисячі мусульманських родин, а християнських родин всього сто. У міському музеї знаходяться старовинні рукописи, з яких довідуємось, що культура первісних мешканців Ілірії, Трачан і Келтів була подібна до культури Київської Держави. Про Баня Луку згадує угорсько - хорватський король Владислав II в документі з 1494 року. Опісля турки, які завоювали Боснію, від 1463 до 1553 року утримували в Баня Луці велику залогу Софі Магмеда Паші, який готувався йти походом на Хорватію. А за Махмеда Паші Соколовича Баня Лука стала адміністративним і торговельним центром. З цього часу залишилась пам'ятка турецької культури — величава мечеть Баня Луки.

Після 1878 р., коли Боснія була приєднана до Австро-Угорщини, до Боснії почали напливати поселенці з різних національностей — поляки, чехи, словаки, мадяри, німці та українці з Галичини й Закарпатської України.

Етнографічний Музей в Баня Луці засновано 1930 року для того, щоб зберегти у ньому культурні надбання різних національностей, які поселились в Врбаській Бановіні, в північній Боснії. Тому, що українці також поселились острівцями в цьому районі, в етнографічному музеї в Баня Луці існує відділ української культури.

Після землетрусу 1969 р. музей ще більше став цікавитись етнографічним складом околиці Баня Луки. Тепер в музейному фонді української культури можна знайти повідомлення української преси всього світу про землетрус в Баня Луці. Після землетрусу до Баня Луки прибули представники Українського Допомогового Фонду із ЗСА, щоб особисто побачити, яка була потрібна потерпілим від землетрусу. На підставі їх спостережень і у відповідь на прохання архиєпископа Букатка з Београду до Бані Луки прислано тисячу тонн одягу для розподілу між українцями і всіма потерпілими. Крім цього, українці із ЗСА, Канади і Західньої Европи дали фінансову допомогу для відбудови помешкань.

Осередок української культури в Музеї Баня Луки є першим таким осередком у Югославії. Тут зберігають культурні надбання українців з усієї Югославії; тут також знаходяться матеріяли про зв'язки українців з іншими слов'янськими народами на Балканах. Є тут публікації про український фолкльор та про обряди і звичаї українського народу. Тут знаходяться матеріяли про заселення Балканського півострова слов'янами з-поза Карпат. В цих документах можна знайти багато назв місцевостей на Балканському півострові, які нагадують назви місцевостей на Україні.

У 1918 році Баня Лука мала всього 16 тисяч мешканців. Тепер в цьому місті живе 80 тисяч осіб. У Баня Луці існують факультети економіки, права, техніки і лісівництва. Є теж Учительська Академія, гімназія, технічна і торговельна школи, Інститут та різні індустріяльні підприємства. Баня Лука — резиденція католицького і православного єпископів.

В Баня Луці живе двісті українських родин. Тут є українська церква і Культурне Товариство ім. Тараса Шевченка. Дві вулиці міста мають українські назви — вулиця Лесі Українки і вулиця Володимира Війтюка.

Українському осередкові культури в міському музеї потрібні ще знімки українського національного убрання та описи українських обрядів і звичаїв з різних частин України.

КОЛЯДНИК

Сніг жасміну в'яне на траві,
Бджіл палають вогники живі.
Може в когось радість,
[добра вість,
А у мене небуденний гість —
Соняшник, з усміхненим
[чолом,
Колядує під моїм вікном.
Пізнаю відразу: мій земляк.
— Здрастуй, друже!
[звідки ти і як?
Може з Ворскла, може з-над
[Дніпра?
З вістками печалі, чи добра?
Що ж нового, там, в моїм
[краю?
Чи співати вільно солов'ю?
Чи зідхати вільно матерям
За своїм загубленим
[дитям? —
По твоєму цвіту пізнаю,
Що нема добра в моїм краю.
Що ж тобі я винесу за те,
Що у тебе серце золоте?
Ні двора ж у мене, ні кола,
Ані ласки, сонця і тепла.
Що ж ти зробиш,
[як пройшла весна...
Чужина, мій друже, чужина!
Йди під інші вікна і хати,
А мені, бездомному, прости.

МИХАЙЛО СИТНИК

Панас Феденко

МИНУЛО ПІВСТОЛІТТЯ

ЗИМОВИЙ ПОХІД АРМІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ 1919-1920 РР.

(21)

Завідувала притулком моя землячка з Олександрії — Наталія Г. Я сказав їй, що в „Дніпросоюзі" Петро Іванович, кооператор, занедужав на тиф, і що я сам не чую себе добре. Вона сказала, що наперед я мушу скупатися, ванна приготована, а мою одежу треба піддати дезінфекції. З великим трудом я скупався і пішов у ліжко. Тепломір показав більше як 40 градусів.

Уранці прийшов Красовський, готовий до мандрівки, і побачив, що зо мною сталося. Тяжко мені було повернути язиком і сказати: — „Щасливої дороги!" Уже гарячка мене зломила.

Мавши зв'язки в шпиталі, Наталія Г. знайшла місце для мене. Я лежав без пам'яті майже 20 днів. Коли прокинувся, біля мене був пацієнт, що вже видужував після тифу, молодий студент. Як виявилося — співробітник ЧеКа. Мав він до мене симпатію, ділився зо мною їжею, яку йому приносили. Мав вино, навіть консервовані виноград та інші овочі. Хотів, однак, вияснити: чому я в гарячці цитував латинські вірші. Я сказав йому, що колись готувався до іспиту на „атестат зрілости", вчився латини, але „капіталісти не допустили", тому залишився навіки бухгальтером...

Наталія Г. зрозуміла, що це сусідство було небезпечне, і постаралася мене виписати „на волю", хоч я ще ледве ходив. Вона казала, що аґенти ЧеКа мене шукали в Києві, про це ходили чутки. Мабуть, хтось пізнав мене, коли я ходив містом, хоч я був з бородою.

Сиротинець на Осіївській вулиці був найпевнішою схованкою в тодішніх обставинах. Я не виходив з дому, та й не мав на те сили. Коли трохи зміцнів, то думав, як вибратися з міста. Але ліва нога докучала, була наслідком високої гарячки, майже спаралізована, мусів її „волочити".

Весна і молодий організм потроху перебороли цей „здобуток революції". Згодом я ходив аж до стародавньої Кирилівської церкви, любувався прегарними мозаїками. Муки грішників у пеклі були представлені на мозаїчних образах з особливою експресією. Під одною такою іконою був напис: „И скрежеть зубовный"... Мені хотілось молитися, щоб Вища Сила послала негайно гнобителів України туди, де грішники скрегочуть зубами. Але, здається, такі молитви не дозволені...

Видужуючи після тифу, я почав виходити в недалекий яр з ліском, любувався синьою водою Почайни, що зливається в Дніпро. Далі розлився на десятки кілометрів Дніпро. Про цю ріку писав гіперболічно Гоголь, мовляв, рідко котра птиця долетить до її середини...

Недалеко Осіївської вулиці знаходилась незабудована земля цегельні Зайцева. Там я зустрічався з знайомими, щоб не накликати біди на сиротинець. Семен Благий, активний член УСДРП, з яким я знався ще в Петербурзі, був артистом у якомусь київському театрі і приносив мені вістки про те, що діялося в місті.

На території цегельні Зайцева він показав мені яму, де 1912 р. знайдено убитого хлопця Андрюшу Ющинського. Царська адміністрація влаштувала з того судовий процес — обвинувачення проти жида Бейліса, мовляв, то було „ритуальне вбивство". Однак ця справа була шита білими нитками. Навіть відомий російський монархіст і антисеміт Василь Шульгин, редактор газети „Киевлянин", осудив методи царської адміністрації, що хотіла викликати жидівські погроми і тим відвернути від царського режиму небезпеку революції.

Благий дав мені адресу Петра Бензі, що якось добрався з Камінця до Києва, і ми радилися про ситуацію в Україні разом з Чикаленком, Довженком, Ковальським і Мироненком. На організаційну роботу знайшлися гроші, передані з Камінця до села Денеші біля Житомира. Значну суму прислано до Миколи Ковальського.

На землі Зайцева я зустрічався також з Романом Бжеським, службовцем міністерства внутрішніх справ УНР. Він жив під чужим прізвищем. У 1919 р. він кілька разів переходив через фронти від Києва до Камінця.

З Умані я не мав відомостей від моєї дружини Марії, навіть кооператори не знали, що з нею сталося. В квітні, коли я вже міг, хоч і повільно, ходити, вона прийшла в сиротинець. Була змучена, як і я, тифом, який перенесла в Умані. Її подорож з Умані до Києва була просто фантастична: їй удалось дістати „пропуск" до Києва, і вона їхала у вагоні з групою чекістів. Мала при собі скриньку з подвійним дном, де були документи, що їй передав прем'єр Мазепа. Оповідала, що в дорозі цей поїзд обстрілювали кілька разів повстанці. Була „між Скилою і Харибдою": могли б чекісти учинити трус і знайти компромітуючі матеріяли; або повстанці, захопивши поїзд, „зліквідували б" усіх пасажирів чекістської валки без розбору.

Місто Умань, казала моя дружина, було ввесь час під загрозою українських збройних сил. На короткий час захопило його військо УНР, і полковник Никонів провідав мою дружину в її приміщенні. Вона мусіла після відступу українців негайно перебратися в інше приміщення, бо була небезпека від місцевих комуністичних аґентів.

У Києві вона оселилася у своєї товаришки К., з якою вчилася на Вищих жіночих курсах до кінця жовтня 1918 року.

З заходу до Києва приходили суперечні чутки. Київська преса писала про загрозу війни з Польщею, згадувала Петлюру, що був у той час у Варшаві. Однак, про військо УНР, що було в поході по Правобережній Україні комуністична преса мовчала. Українських патріотів у Києві ця мовчанка непомалу турбувала. Однак, вістка про Армію УНР різними шляхами доходили до Києва. Ці інформації приносили переважно кооператори.

З душевним зворушенням оповідав мені Левко Чикаленко при конспіративній зустрічі, що до Української Академії Наук у Києві з повітів Київщини прибуло кілька валок возів з харчами для наших учених, які тоді бідували під комуністичним режимом. Чикаленко порівнював цей рух з церковними братствами в історії України, які щиро дбали за народну освіту і культуру українського народу: засновували школи, друкарні, видавництва. „Тоді, — казав Л. Чикаленко, — Київ називали наші патріоти Новим Сіоном. Москва претендувала бути „Третім Римом", але Сіон в Єрусалимі стоїть вище від Риму, бо з Єрусалиму пішло християнство".

Чикаленко стверджував, що українське селянство, збуджене революційними подіями, стало елементом державнотворчим, воно пішло за своєю інтеліґенцією, народженою під солом'яною стріхою. „Я є мужик: пролог, не епілог", повторював Левко Чикаленко відомі слова Івана Франка.

В другій половині квітня я поїхав провідати Бензю. Не заставши дома, залишив йому записку, що другого дня зайду до нього вранці. Ранком я вже наближався до трамвайного вагона, щоб їхати до Бензі, коли назустріч підбігла до мене моя дружина. Була дуже схвильована, взяла мене за руку і пошепки сказала: „Бензю арештовано". Коли б не це попередження, я попав би в засідку в домі, де жив Бензя, і вже цього спомину не міг би написати.

(Далі буде).

Об'єднана українська католицька громада Чикаґо й околиці у Владики Кир Ярослава

Дня 11-го грудня о годині 9.30 рано, делеґацію Комітету Громадської Дії за Патріярхат Української Помісної Католицької Церкви в Чикаґо й околиці прийняв Владика св. Николаївської Єпархії, Преосв. Кир Ярослав. Делеґація, в складі якої були: інж. Роман Бігун, дир. Омелян Плешкевич, Любослава Шандра — заступники голови Комітету, д-р Іван Лисейко — секретар і д-р Мирослав Харкевич від Контрольної Комісії Комітету — словами свого голови ред. Михайла Панасюка — передали на руки Владики у присутності о. прелата Петра Леськова і віцеканцлера о. Білинського:

1. Короткий перебіг історії об'єднання всіх церковних і громадських організацій великого Чикаґо й околиці в Комітеті, з'ясовуючи при цьому плян реалізацій цілей Комітету шляхами, „де прип адковість заступиться активністю наявних церковних і громадських організацій, де екстреми не можуть мати місця, де апатія буде заступлена снагою конструктивних зусиль і, де пристрасті заступить зговореність";

2. Складено сердечну подяку пароховi катедри св. о. Николая о. пралатові Петрові Леськову, віцеканцлерові о. Білинському і пароховi парафії свв. Володимира і Ольги о. Маріянові Бутринському „за благородну поміч в об'єднанні всіх церковних і громадських Організацій в Комітеті";

3. Висловлено Преосв. Кир Ярославові найщирішу подяку за зустріч заходів Комітету по лінії об'єднання „на половині дороги в день відзначення 2-ої річниці ІУ Архиєпископського Синоду в Чикаґо в дні 3-го жовтня ц. р. своїм до глибини душі зворушливим благословенням". Окремо прошено Владику в імені цілої громади „прийняти вдячність за так блискучо активний вклад праці Владики перед і під час V Архиєпископського Синоду, який овіває нас безмежною радістю помісности нашої Церкви, і повної відданости Вашому Преосвященству";

4. передано Владиці найближчий плян праці Комітету до уваги, благословення і дозволу м. ін. із такими словами: „Ми свідомі великої відповідальности в інформуванні об'єднаної української католицької громади про їхню, ще донедавня задушевну мрію, а сьогодні радісний факт V Архиєпископського Синоду і його рішень, — а тому з сердечною просьбою очікуємо цих інформацій від Вас, дорогий Владико.

Ми свідомі великих фінансових потреб нашої Помісної Церкви поруч з біжучими запотребуваннями наших церков, дієцезій і митрополій на місцях. У світлі цього, ми готові зробити все можливе, щоб якнайкраще зустріти заклик нашої Ієрархії в справі фондів нашій Церкви в потребі, щоб так якнайуспішніше допомогти Постійному Синодові нашої Помісної Церкви на чолі з Верховним Архиєпископом Блаженнішим Йосифом. Ласкаво просимо Вас, Преосвящений Владико, про дозвіл і Архієрейське благословення".

***

„Я зробив те, що кожний український Владика повинен зробити" — скромно відповів Владика на подяку за V Архиєпископський Синод, інформуючи, що про цей Синод треба говорити документами, які є в підготові заряду нашої Церкви, зокрема Верховного Архиєпископа, як голови Постійного Синоду Помісної Церкви. При цьому Владика подав до відома, що вже наступного дня в день 10-річчя єпархії св. о. Николая, у своєму слові коротко поінформує вірних про цю історичну подію.

Підкреслюючи потребу єдности і висловлюючи радість з прикладного об'єднання у Чикаґо, Владика доручив Комітетові зробити заходи якнайвеличніше провести святкування 80-річчя Верховного Архиєпископа Блаженнішого Йосифа і день Помісности Української Католицької Церкви в дні 20-го лютого 1972 р. Передаємо прохання нашого Владики і наше до всіх церковних, суспільно-громадських, молодечих та інших організацій Чикаґо й околиці, стриматися в цей день від інших імпрез, щоб в єдності вся громада відзначила величаво ці святкування. Підготову і переведення цих святкувань Комітет має переводити при найближчій співпраці з отцями парафій і Єпископською Канцелярією, під керівництвом Владики.

З найбільшою увагою поставився Владика і до справи фондів нашої Помісної Церкви, даючи свій дозвіл і Архієрейське благословення Комітетові відповідно підготувавши її, розпочати працю, щоб так дати прикладну поміч Постійному Синодові на чолі з Верховним Архиєпископом.

***

Сердечна безпосередність Владики Ярослава до представників своїх вірних і навпаки, дали змогу обміркувати заторкнені справи, щоб так на базі заключних слів Преосв. Кир Ярослава — якнайкраще провести в життя обговорені справи.

Сердечно дякуючи Владиці Ярославові, дозволимо собі висловити нашу глибоку віру в радість цілої громади з датою 11-го грудня 1971 р.

Узгіднюючи цю інформацію з єпископською канцелярією, подаємо її до загального відома.

За Управу Комітету:

Ред. М. Панасюк-голова
Д-р І. Лисейко-секретар
Д-р І. Микитюк-секретар

У Брукліні зліквідували групу фальшівників грошей

Бруклин, Н. Й. — Кілька місяців підряд аґенти таємної служби слідкували в Брукліні за крамницями, в яких фальшивомонетчики збували підфальшовані 10-долярові банкноти. Восени цього року двох із них поліція заарештувала й повела слідство. Аґенти таємної служби попрохали на допомогу детективів із Ню Йорку і спільно оточили дім на одній із вулиць у Брукліні. Дійшло до перестрілки, від якої ніхто не потерпів: один фальшивник грошей утік, двох заарештовано. Через 20 хвилин після того хтось потелефонував у поліцію, що він знайшов валізку, а в ній 500 000 долярів. Виявилось, що всі вони 10-долярові, і всі фальшовані. Припускають, що валізку кинув, втікаючи, один із членів шайки. Затримано Джона Козареса і Патрика Кінґа.

Започатковано видання серії листівок „Сучасна графіка України"

Мистецтво в Україні, в останньому десятилітті, помітно збагатилося. Як у літературі, так і в образотворчому мистецтві, те піднесення здебільша завдячуємо молодшій ґенерації мистців, яка вже сміливіше почала розв'язувати творчі проблеми, відкидаючи марево страху, намагаючись визволитися з оков зобов'язуючої офіційної закостенілости. Ми доволі добре ознайомлені з сучасною літературною творчістю в Україні, одначе з пластичним мистецтвом ми маємо небагато зустрічей. Знаємо його з совєтських видань, тенденційність яких загально відома. Відрадним явищем є те, що тут на чужині, цей прояв живучости українського народу у формі образотворчого мистецтва підхопила молодь, влаштовуючи з власної ініціятиви виставки графіки з України. Маємо тут на увазі виставки, організовані куренями пластунок „Перші Стежі" та „Буреверхи". В Ню Йорку, з ініціятиви куреня „Перші Стежі", така виставка відбулася в днях від 24-го квітня до 2-го травня цього року, а в Клівленді 27 і 28 листопада з ініціятиви куреня „Буреверхи".

Важаючи познайомити ширше громадянство з творчістю мистців в Україні, курінь „Перші Стежі" вирішив започаткувати видання листівок, перша серія яких вже вийшла з друку. Охоплює вона шість окремих листівок з репродукціями, зробленими з оригіналів: „Мати" Алли Горської та Опанаса Заливахи, „Акт" Леопольда Левицького, „Музики" Івана Остафійчука, „Коляда" Богдана Сороки, „Ілюстрація до Г. Хоткевича" Софії Караффи-Корбут, „Празник" Григорія Якутовича. Готуються до друку листівки з репродукціями творів Юрія Логвина, Володимира Патика, Євгена Безніска, Ярослави Музики, Галини Севрук й інших мистців, що живуть в Україні.

Видання серії мистецьких листівок куренем „Перші Стежі" це ще один прояв видавничої діяльности, що побіч виховної, займає поважне місце в активності цього пластового племени. Як відомо, „Перші Стежі" рішально причинилися до публікації збірника творчости молодих адептів поезії „Контрасти", а з початком 1972-ого року буде перевидана, фінансована ними в цілості, книжка Василя Барки „Вершник неба" у мистецькому оформленні Якова Гніздовського.

Пропонуючи українському покупцеві (і не тільки українському, бо підписи, біографічні дані та пояснення на листівках подані англійською мовою) цю серію мистецьких листівок, ми хочемо на цьому місці сказати дещо про її авторів. Центральне місце серед уже виданих листівок займає „Мати", спільний твір мистців Алли Горської та Опанаса Заливахи.

Мисткиня *Алла Горська* народилася в Ленінграді 1929 року в родині фільмового продуцента з України. Жорстоке, серед таємничих обставин її вбивство в кінці листопада 1970 року стривожило загальну світову опінію. Вже дорослою вивчила вона українську мову і стала однією з чолових постатей в українському культурному відродженні 1960-их років. Відмінно закінчивши Київський Художній Інститут, Алла Горська виконала ряд монументальних мозаїк у різних місцевостях України. У 1964 році Алла Горська разом з мистцями Опанасом Заливахою, Людмилою Семикіною і Галиною Зубенко працювала над виготовленням Шевченківського вітражу для Київського університету. Як загально відомо, вітраж знищено за його патріотичний мотив з наказу партійного комуністичного керівництва. Аллу Горську репресовано, кількакратно виключувано з членства Спілки Художників України, переслухувано органами КҐБ.

Співавтор листівки „Мати" *Опанас Заливаха* народився 26 липня 1925 року в селі Гусинниці на Харківщині. Дитинство провів на Далекому Сході, а мистецькі студії закінчив у Ленінградській Академії Мистецтв. В 1957 році проводить деякий час в Косові й у 1959 році на Чернігівщині. Після закінчення студій Опанаса Заливаху призначають у Тюмень на Західньому Сибірі, але вже в 1961 році він переїжджає в Україну і поселюється в Івано-Франківську. В Україні він розгортає широку мистецьку діяльність в ділянці монументального мистецтва й ілюстрації видань. В 1962 році партійні органи закривають його індивідуальну виставку в Івано-Франківському за „занепадницькі настрої". Опанас Заливаха очолював творчий колектив при виготовленні згаданого вище Шевченківського вітражу. Заарештований наприкінці 1965 року, був засуджений в березні 1966 року на п'ять років таборів суворого режиму. Засуд відбув в таборах Мордовії.

Леопольд Левицький, автор гравюри „Акт", народжений у 1906 році в селі Бурдяківці, Борщівського району, Тернопільської области є найстаршим за віком і стажем з мистців репродукованої серії. Він закінчив Краківську Академію Мистецтв в 1932 році. Одначе його творчість відзначається „непримиренністю до будь-якого консерватизму, шаблону, банальности в мистецтві". Він графік західньоевропейської орієнтації і мабуть найбільше „сучасний" серед графіків України. Леопольд Левицький тепер живе і творить у Львові.

Одним з найбільш талановитих мистців молодої ґенерації, які живуть у Львові, є *Іван Остафійчук*, репрезентований листівкою з репродукцією лінориту „Музики". Він народився 28 липня 1940 року в селі Тростянець, Снятинського району, Івано-Франківської области. В 1966 році закінчив Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва. Ілюстратор багатьох книжок. Особливо цікаві його ілюстрації до новель В. Стефаника, де у композиційному заложенні він стоїть близько до зовсім абстрактної творчости. Тепер Іван Остафійчук працює у Львові в ділянках кераміки, текстилю, монументального мистецтва і графіки.

Богдан Сорока репрезентований репродукцією з лінориту „Коляда". Ім'я його широко відоме серед творчої молоді України. Він графік з сильною формою вислову, що здебільша основана на фольклорі своїм змістом і формою. Богдан Сорока народився у 1940 році у Львові в родині українських патріотів і довголітніх в'язнів совєтських тюрем та концтаборів. Батько його, Михайло Сорока, помер цього року в ув'язненні, відбуваючи 25-літній засуд, а мати, Катерина Зарицька, засуджена в

Богдан Сорока: *„Коляда"*
Із серії листівок „Сучасна графіка України"

1947 році, перебуває ще в концтаборі у Мордовії.

Інша львов'янка *Софія Караффа-Корбут*, народжена 23 серпня 1924 року, репрезентована графікою-ілюстрацією до „Кам'яної душі" Г. Хоткевича. Закінчила в 1953 році Львівський інститут прикладного і декоративного мистецтва. Відзначається серед мистців України своїми дереворитами. Особливо відома з своїх ілюстрацій до „Кобзаря" Тараса Шевченка.

Остання листівка з цієї серії це репродукція твору відомого графіка *Георгія Якутовича* „Празник". Народився Георгій Якутович 1930 року в Києві і закінчив мистецькі студії в Київському Художньому Інституті в 1957 році. Як графік, він прославився своїми ілюстраціями до творів М. Коцюбинського „Фата морґана" і „Тіні забутих предків". Сьогодні Георгій Якутович не тільки один з передових графіків України. Чималі здобутки він має в оформленні фільмів. Загально відоме його мистецьке оформлення фільмів „Тіні забутих предків" і „Золотого обруча" за повістю Івана Франка „Захар Беркут". В останньому фільмі з Георгієм Якутовичем, як проєктант костюмів співпрацювала мисткиня Люда Семикіна, співавтор Шевченківського вітражу в Києві.

Курінь пластунок „Перші Стежі" заслуговує на повну підтримку у цьому важливому для української культури ділі.

Листівки можна набувати в українських книгарнях Ню Йорку та в членів Племени „Перші Стежі" в ціні 1 доляра за серію.

Богдан Певний

З ЖИТТЯ УВАН У ЗСА

Ню Йорк. Манускрипт монографії проф. Дмитра Дорошенка „Гетьман Петро Дорошенко" передав Академії 25-го жовтня 1971 р. ректор УВУ. проф. В. Янів. Цю монументальну працю спільно видаватиме Академія і УВУ, з евентуальною участю інших наукових установ. Редактором видання є проф. О. Оглобин, який уже розпочав підготову манускрипту до друку.

***

Конференція дійсних членів УВАН у ЗСА, що відбулась 10-го жовтня 1971 р. під головуванням Президента Академії, проф. О. Оглобина, ухвалила ряд постанов. Зокрема ухвалено, що монографія Д. Дорошенка має бути видана в першу чергу. Приділено увагу включенню в роботу Академії українських учених, що тепер працюють в американських університетах і дослідчих закладах. Конференція обрала низку нових членів і співробітників УВАН у ЗСА, зокрема кілька докторантів українознавства Гарвардського та інших університетів. Проф. І. Замша інформував про фінансовий стан Академії, підкресливши, що єдиним джерелом фінансування наукової і видавничої діяльности Академії є внески і пожертви українського громадянства. Ухвалено посилити акцію збирання коштів.

***

Перша сесія 9-ої річної конференції українських істориків і дослідників суспільних наук присвячена проблемам міжвоєнної Галичини відбулась 6-го листопада у Ню Йорку. Конференцію відкрив проф. В. Омельченко, науковий секретар Академії, а далі нею керував проф. Тарас Гунчак, організатор конференції. Прослухано і обговорено доповіді: Р. Ільницький — „Вплив українізації на політику Західньої України в 20-х роках", Р. Сольчаник — „Українська проблема в Польщі і політика комуністичної партії Західньої України"; Т. Гунчак — „Галичина очима англійського генерального консула Савері".

***

В рямцях відзначення сторіччя з дня народження Лесі Українки 16-го жовтня 1971 р. відбувся літературний вечір, що його спільно улаштували Літературознавча секція Академії і Об'єднання українських письменників „Слово". Мистецький керівник програми — Олімпія Добровольська.

***

Протягом вересня і жовтня відбулись три наукові конференції секцій і комісій.

***

Закінчується підготова до друку чергового (том XII) випуску „Аналів УВАН у ЗСА", що міститиме статті переважно на теми української історії та літератури.

***

Далі надходять замовлення на видання Академії, зокрема на книжку О. Косач-Кривинюк „Леся Українка, хронологія життя і творчости".

Л. Д.

Терор в Ірляндії

Белфаст. — У Північній Ірляндії шаліє далі терор, ширений підпільно-революційною Ірляндською Республіканською Армією. Впродовж одного минулого понеділка переведено 9 актів терору в столиці Північної Ірляндії Белфасті, при чому, між іншим, при обстрілюванні скорострілом британського військового вантажного авта, згинула, опинившись в перехресному вогні, 19-річна дівчина.

Княжі дари родини Кричевських для Українського Музею-Архіву у Клівленді

У лютому 1918 р. у Києві не було спокійно. Наближалися московські війська. Чути було далеку стрілянину. Дня 8-го лютого того ж року до залізничної станції Києва під'їхав бронепотяг і запальною бомбою влучив в дім президента УНР проф. Михайла Грушевського. Дім згорів. Знищені були великої вартости бібліотека історика, старовинні акти, рукописі та все наукове надбання проф. М. Грушевського. Годі собі уявити, яка то велика страта для української науки.

У домі проф. М. Грушевського була уміщена робітня другої славної людини — декана Української Академії Мистецтва проф. Василя Григоровича Кричевського. Все його величезне надбання пішло з вогнем. Оповідають що було спалено понад 300 його картин, збірки килимів, різьб, пляни будівель та інше вартісне майно.

Чи можна собі уявити, що переживали ці два світочі української культури: славний історик і славний мистець пензля.

Праці В. Г. Кричевського вже тоді мали велику цінність, а сьогодні це унікати і їхня ціна дуже висока.

***

У 1968 р. один з членів музею в Клівленді — Михайло Лозович з Фінляндії прислав до музею невелику картину: „Києво-Печерська Лавра із-за Дніпра" — олійною фарбою з підписом мистця. З листування ми довідалися, що цю картину п. Лозович дістав від В.Г. Кричевського, за часів його перебування в Парижі у Франції. Це була перша і одинока високоцінна картина в нашому музеї.

***

У 1970 р. музей в Клівленді робив мистецьку виставку. Між ними були виставлені прегарні акварелі Катерини Вас. Кричевської-Росандич.

В переписці з п-ю К. В. Кричевською, ми довідалися, що її дід В. Г. Кричевський, перебував у свого сина Миколи Вас. Кричевського в Парижі.

Катерина В. Кричевська виявила особливу прихильність до музею і доклала всіх старань, щоб в музеї в Клівленді схоронилися картини всіх мистців її родини. Вона з родинних збірок подарувала ще одну картину свого діда Василя Г. Кричевського — акварелю „Побережжя з камінням" з 1947 р.

На її прохання прислав дві великі картини її батько Василь Вас. Кричевський а саме: „Степ увечері" і „Схід сонця на морі". Це праці — ґваш. Також пані Катерина Вас. Кричевська-Росандич ще прислала олійну картину „Стара яблуня" померлої її матері Олени Евг. Кричевської і три акварелі брата її батька арт. мал. Миколи Вас. Кричевського, померлого в Парижі. Це: „Барка на Сені", „Венеція" і „Хмародер в Ню Йорку". Праці з років 1946-1953. Сама Катерина Вас. Кричевська подарувала три прегарні акварелі: „Над тихою водою", „Після дощу" і „Український вечір". Цією дорогою славна родина Кричевських збагатила музей в Клівленді її оригінальними працями.

Академік Василь Григ. Кричевський належить до геніяльних мистців. Він не лише мистець пензля, але він архітект, графік, керамік, археолог, історик, килимар, знавець народного мистецтва, науковець, кіно і театро - декоратор та педагог. Досі відомі 20 біографій його творчости.

Не дивно що вся його родина є творцями українського мистецтва. В році 1973 буде 100 ліття його народження. В 1972 р. сповниться 20-річчя з дня смерти у Венезуелі.

***

Складаємо глибоку подяку цілій родині Кричевських, а особливо Катерині Вас. Кричевській-Росандич, старанням якої музей в Клівленді збагатився такими цінними мистецькими творами.

Рішенням Управи Музею було надати Почесні Грамоти щедрим жертводавцям, а особливо п-і Катерині Вас. Кричевській-Росандич за її княжий дар та збагачення мистецькими творами родини Кричевських.

Течка родини Кричевських має багато світлин з різних картин, багато програмок з різних виставок в: ЗСА, Канаді, Фраціі, Італії, Німеччині і других країн світу. Вони свідчать про багату творчість славної родини Кричевських.

Леонід Бачинський
Голова Управи Музею

Українську групу офіційно не допустили до фестивалю, щоб знов не здобула першого місця

Канберра, Австралія. — Групу з майже 100 молодих українських танцюристів під керівництвом хореографа Наталі Тиравської офіційно не допустили до фестивалю танцювальних етнічних груп у Сіднеї, у велетенській залі „Тавн Голл", щоб вони не здобули третій рік підряд найбільшої нагороди фестивалю „Варатаг". Цього року в тому мистецькому фестивалі-конкурсі взяли участь 14 груп різних національностей, від Португалії до Угорщини і від Індії до Вірменії. В програмі зазначилось, що Україна буде репрезентована „танцюристами-гостями", на що українці не звернули особливої уваги. Хоча громи оплесків зібрала українська група, вона цього року не одержала чаші і першої нагороди, бо організатори Фестивалю свідомо включили її у відділ „гостей", а такі не мають права на найвищу нагороду. Однак, тижневик „Вільна Думка" з Сіднею в ч. 44 подав, що навіть за таких „умов" українці здобули другу нагороду від „Денсерс Клаб"-у в Лідкомбі. Українці мусіли погодитись на заувагу жюрі, що деякі етнічні групи відмовились, а інші хотіли відмовитись, коли у фестивалі братимуть офіційну участь українці, тому що „навіщо змагатись, як українці однаково здобудуть чашу?" До танцювальної групи цього року входили: Ансамбль при співочому т-ві „Боян", Юна Танцювальна Група із Сіднею і Танцювальна Група СУМ.

СЛ. П. ОЛЕКСІЙ КОЗЛОВСЬКИЙ

Дня 31 жовтня 1971 р. в Ню Гейвені відійшов у вічність колишній неодмінний секретар Української Господарської Академії і Українського Технічно-Господарського Інституту, лектор, доктор гоноріс кавза Олексій Олександрович Козловський. Покійний був відомий серед студентів у Подєбрадах в Чехо-Словаччині, де був осідок УГА — УТГІ, а після другої світової війни у Німеччині, в Реґензбурзі та Мюнхені. О. Козловський визначався великою скромністю та відданістю й працьовитістю. Він дбав про розвиток українських політехнічних наук поза межами Батьківщини. Людина з таким дорібком праці, яку виконав і залишив О. Козловський, заслуговує на пошану й визнання.

Треба ствердити, що, на жаль, праця О. Козловського, як і цілого гурту визначних людей, що гуртувались й були творцями УГА - УТГІ, не знайшли ще належної оцінки. У майбутньому дослідник історії української еміґрації, зокрема розвитку української політехнічної науки на чужині, присвятить йому належне місце, бо він є один з тих, що не тільки був учасником цих історичних подій, але двигав їх на своїх плечах.

Олексій Олександрович Козловський народився 30 березня 1892 р. в селі Ісаківцях, Кам'янецького повіту, на Поділлі, близько Галичини. Таке географічне положення села дало можливість Олексієві запізнатись з Галичиною, що мало вплив на його національну свідомість. Можливо такі ствердження в наші часи звучать дивно й незрозуміло, але в ті часи „мати національну свідомість" багато чого значило. Після закінчення трьох кляс народної школи батьки Олексія послали до Кам'янця, до 4-риклясової Духовної школи, а після того до 6-тиклясової Духовної Семінарії у Подільську, яку закінчив 1912 р. Ще перед тим, як вписався на правничий факультет 1914 р. у Києві, де прослухав чотири семестри, один рік учителював на Ольгопільщині, на Поділлі. Дальші студії перервала мобілізація до війська, та він не марнував часу й пішов до старшинської військ. школи в Ташкенті, яку й закінчив 1916 р.

Національну свідомість Олексій поширював серед своїх знайомих у війську. Відісланий на румунський фронт під час першої світової війни, займався українізацією 3-ої Стрілецької дивізії. У військовій шинелі О. Козловський пройшов Визвольні Змагання 1918 рр., аж до відступу Армії УНР поза межі Батьківщини, виконуючи різні функції. Останньо у ранзі сотника виконував функцію помічника начальника оперативного відділу штабу дивізії. Потім О. Козловський, разом із частинами Армії УНР, потрапив до Польщі, де восени 1920 р. був інтернований. В таборі інтернованих у Тарнові не приходилось легко, та вже в 1921 році йому вдалося дістатись до Чехо-Словаччини, де він вписався на правничий факультет Карлового Університету у Празі. Прослухав 8 семестрів і склав державні іспити.

О. Козловський силою обставин змінив рушницю на перо - знання, і далі продовжував почату боротьбу, присвячуючи для тієї великої ідеї свої сили, знання і працю. Він почав працювати з 25 травня 1922 р. у канцелярії Української Господарської Академії у Подєбрадах, як секретар студентських справ та заступник управителя канцелярії. В 1932 році він став секретарем Українського Технічно-Господарського Інституту, УТГІ, що був продовжувачем ідей Української Господарської Академії, і на тому становищі залишивсь до 1951 року — до виїзду за океан.

Роки праці секретарем УГА — УТГІ були виповнені великою працею, а він не був собі звичайним функціонарем. Він із серцем і душею підходив до своєї праці, що й відчували студенти, яким завжди старався допомогти, порадити, заохотити, чи навіть піднести на дусі.

УТГІ працював і під час гітлерівської окупації Чехо-Словаччини. Гестапо заарештувало Олексія Козловського під закидом приналежности до УВО, але фактично йшлось про закриття праці, яку провадив УТГІ у Подєбрадах. На допити О. Козловського приїхав з Берліну відомий кат Вірзінґ. Тільки розгром гітлерівців у 1945 році врятував Інститут від примусової ліквідації, а його секретаря від дальшого ув'язнення.

Що УТГІ опинився у Зах. Німеччині, то це у великій мірі заслуга О. Козловського, який в останній хвилині роздобув два вантажні вагони і примістив основну групу утегівців, яка й виїхала з Подєбрад до Зах. Німеччини. Таким чином гурт професорів, лекторів і доцентів дістався до Плятлінґу в Баварії, де вони зустрілися з іншими професорами, котрі виїхали скоріше. Так постало ядро УТГІ з секретарем О. Козловським. Звідти вони організовано переїхали до Реґензбурґу, і після підготовчої праці УТГІ розпочав авдиторне навчання. На своєму важливому пості в УТГІ О. Козловський був повних 29 років, аж до приїзду до ЗСА. Окреме місце займає його публіцистична діяльність.

Олексій Козловський і в ЗСА не склав рук. Він належав до ініціяторів, які заснували Товариство Абсольвентів УГА - УТГІ, ставши його секретарем. Його вклад праці в Товаристві значний. Він при допомозі абсольвентів зумів спільними силами товариства виконати обіцянку, яку зробив покійному ректорові проф. Борисові Іваницькому: як один з ініціяторів, видав історію УГА — УТГІ (два Збірники, третій готовий в друкарні). Він же був редактором Бюлетеню Т-ва. Поруч з тим, О. Козловський був активний в громадському житті в Ню Гейвені, зокрема активно вділявся у церковному житті української православної Церкви і комбатантської організації. За його віддану, довголітню і скромно гоноровану працю Професорська Рада УТГІ надала йому титул доктора гоноріс кавза економічних наук, студенти й абсольвенти УТГІ влаштували йому 70-тирічний ювілей. Це далеко неповна сильветка унікальної людини — Олексія Козловського, про якого пам'ять залишиться надовго серед нас, а його здобутки праці запише історія.

Микола Галів

Президент УНР в екзилі М. А. Лівицький відвідав Міннеаполіс

Після закінчення відвідин Канади, Президент УНР М. А. Лівицький від 12-го до 16-го листопада був гостем Міннеаполісу та Сейнт Полу в ЗСА. Його тут щиро вітало українське громадянство наших міст, а особливо ті організації, які безпосередньо підтримують Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі.

У суботу ввечері 13-го листопада ц. р. в просторій залі української православної церкви св. Михаїла в Міннеаполісі, в честь гостя відбулася вечеря, під час неї, настоятелі церков та представники організацій склали привітання та побажання Президентові та Державному Центрові УНР. Пізніше в цій же залі, відбулася доповідь Президента під назвою „За Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі.

Президент порушив такі найбільше актуальні питання сучасної політики, як ситуація в Україні і цілому Совєтському Союзі, ситуація в міжнародному світі, методи та напрямні української політичної дії на чужині та справа потреби існування ДЦ УНР в екзилі.

Після цікавої аналізи названих питань. Президент звернув увагу на те, що серед українських політичних середовищ на еміґрації існують розходження в справі української визвольної політики, деякі з них йдуть аж так далеко, що ставлять питання, визнавати чи не визнавати так зв. Українську Радянську Соц. Республіку за українську державу? Боротися нам чи не боротися за здійснення остаточної мети-відновлення української незалежної держави, чи як дехто говорить „здати її до архіву". Вважаючи такі поводи вольної політики крайньо гляди для української визшкідливими, а то й ворожими. Президент висловив переконання, що в сучасних політичних обставинах, поперше там в Україні потрібно, щоб б тут у вільному світі існував осередок невгнутої державницької думки і це власне у тих підневільних умовинах дає їм можливість здобувати, якийсь невеличкий мінімум. Ці наші самостійницькі позиції потрібні також і для зовнішнього світу, що б цей зовнішній світ не забував, чого ми прагнемо і що ми боремося не тільки за покращання умов в Україні, а що ми боремося за відновлення нашої самостійної, суверенної і народноправної держави. Президент заявив, що найкращим і може єдиним символом отих невгнутих державницьких позицій може бути лише один Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі, бо він репрезентує традицію і являє собою перемність від реально існуючої в новітніх часах, нашої справжньої народоправної держави Української Народної Республіки.

Існування і дія Державного Центру і екзильного Уряду — це справжній реалізм у нашій визвольній політиці. Бо коли серед чужинців українську визвольну справу репрезентує уряд, хай і екзильний, то це значить, що ми боремося не лише в площині гуманітарній, не лише за покращання умов життя нашого народу там в Україні, не за Пенсильвенію чи Баварію в межах Совєтського Союзу (як дехто з чужинців думає), а ми боремось за відновлення української суверенної й народоправної держави.

Екзильний Уряд потрібний також для наших патріотів в батьківщині, як дороговказ, бо він утримує живою українську самостійницьку ідею і тут у вільному світі репрезентує їхні справжні прагнення про які вони там в підневільних умовинах не можуть говорити.

Дехто закидає, що мовляв Державний Центр, — це є гурт осіб, який хоче колись там в Києві перебрати владу. Я думаю, — заявив Президент, що коли хтось з політичної еміґрації мріє колись там в'їхати на білому коні до Києва, то це марна річ, на мій погляд на білому коні до Києва може в'їхати тільки ідея української суверенної народоправної держави, а до цього часу на сторожі цієї ідеї повинен стояти екзильний Уряд УНР.

В неділю ранком, Президент відвідав українські церкви Міннеаполісу та Сейнт Полу, при чім, на закінчення Служби Божої в Сейнт Полі, в церкві св. Володимира і Ольги гостя сердечно привітав від себе та від цілої сейнтполської громади о. прот. Юрій Красевич просфорою та промовою.

Відтак Президент відбув зустріч з представниками організацій, а в понеділок увечері 15-го листопада виголосив доповідь для місцевої студентської громади ТУСМ.

Ці відвідини Президента УНР в екзилі, М. А. Лівицького, пройшли на терені нашої громади з великим успіхом та залишили глибоке враження.

Міннеаполіс 20 лист. 1971.

А. Семенюк

Реорганізаційні збори відділів ОУА „Самопоміч" у Гартфорді, Конн.

У суботу 20-го листопада ц. р. Гартфорд був під кличем допомоги ближнім, потребуючим, старцям і немічним та під кличем розбудови економічного життя. Щоб і в цих шляхетних і гуманних ділянках, та життєво конечних не бути позаду, відбулися збори Відділу Т-ва ОУА „Самопоміч" в годині 7-ій вечора в Українському Народному Домі, на яких переведено реорганізацію Відділу та вибрано нову Управу, у якої всі дані поставити Гартфорд на перше місце також і в цьому секторі нашого життя.

Збори відкрив заступник голови Відділу п. В. Ревенко, привітавши голову Централі Степана Спринського і присутніх, подав порядок нарад, який прийнято без змін.

До президій зборів одноголосно вибрано: на предсідника інж. Степана Чайківського голову Кредитової Кооперативи, а на секретаря Богдана Захарка.

Протокол з попередніх зборів відчитав Олександер Кудин, який прийнято до відома.

За устійненим порядком предсідник зборів попросив до доповіді голову Централі Степана Спринського. Прелеґент у своїй доповіді з'ясував вагу і значення ОУА „Самопоміч", наводячи арґументи з нашого внутрішнього життя, події у світі, та на тлі цього ролю її в майбутньому, як суспільно громадської організації з її важливими допомоговими завданнями і тим, що ОУА „Самопоміч" є спонзором 14 кредитівок, яких існування і розвій на тому терені, в чужинному окруженні є показчиком та дає наявний образ, що українська людина має здібності не лише до національних танків, співу, писання писанок і любов до вишивки, але має також здібності й до економіки та творення адміністративного державницького життя.

Над доповіддю, а зокрема над проблемами і діяльністю ОУА „Самопоміч" вив'язалася жива і речева дискусія, в якій забирали слово: дир. Євстахій Гомотюк, інж. Степан Чайківський, голова Відділу УККА інж. Ярослав Лучкань, Яків Полюга, Федір Шрайтер, Олекса Кудин, Д-р Осип Теслюк, Володимир Василенко і ін., які підкреслювали потребу посилення праці ОУА „Самопоміч", співпрацю з „Кредитівкою" її розбудову і справи суспільної Опіки та допомоги потребуючим, і збірки на ту ціль.

Звітували: заступник голови — Василь Ревенко, референт Суспільної Опіки — Іванна Кирилюк, касир Софія Туркало. Тому, що голова зрезиґнував, праця Управи послабла, але в міру можливостей переводжено збірку на листи Централі, висилано пакунки потребуючим, придбано гарну бібліотеку, та по розчисленні вкладок до Централі і датків на культурно освітні цілі й допомогу, залишилось заощаджене поважне сальдо в касі в сумі $ 645.44.

За Контрольну Комісію звітував Олександер Кудин, який ствердив правильність звітів і поставив внесок на уділення абсолюторії уступаючій Управі. По дискусії і доповненні звітів, одноголосно уділено абсолюторію.

На внесення голови Номінаційної Комісії, Якова Полюги вибрано нову Управу в такому складі: голова — Федір Шрайтер, заступник — Володимир Василенко, секретар — Софія Туркало, Суспільна Опіка — Іванна Кирилюк, члени Управи: Віра Гаврилів, Тиміш Мельник, Яків Полюга. Контрольна Комісія: Олекса Кудин, Євстахій Гомотюк і Василь Ревенко.

По одноголосному виборі Управи, голова Централі п. С. Спринський погратулював і побажав успіхів у її праці та поінформував про плян праці на майбутнє.

Нововибраний голова Федір Шрайтер подякував за довір'я і вибір та запевнив, що Управа доложить всіх зусиль, щоб виконати поязяті завдання, зактивізувати працю для добра членів і цілої нашої спільноти.

Збори перейшли ділово і успішно, завдяки вмілому проводові предсідника, інж. Степана Чайківського, який і від себе заявив, як голова „Кредитівки", що допоможе в розгорненні і посиленні праці Управи, та подякував голові С. Спринському за цінну доповідь і допомогу у переведенні зборів, з'ясуванням статутових і ділових проблем, та подякував всім присутнім за участь і закрив збори о 9:00 годині вечора.

І. М.

Пам'яті Михайла Василишина

св. п. Михайло Василишин

У Ванкувері, Б. К., 16-го жовтня ц. р. помер у шпиталі Михайло Василишин. Тіло його перевезено до похоронного Вернонського заведення, де в п'ятницю увечері о. Мельничук відправив за Покійного панахиду. Слідуючого дня рано о год. дванадцятій тіло Михайла Василишина перевезено до церкви св. Івана, де відправилася Служба Божа. Поховано його на цвинтарі Плезент Велі.

Михайло Василишин помер молодо, в повному розквіті життя, маючи всього 31 років, народився в липні 1940 р. Закінчивши у Верноні школу, робить перерву у своєму навчанні і виїздить на цілий рік на Союзівку, щоб набути знання із українського. Приїхавши додому записується на Колюмбійський університет і по трьох роках здобуває титул інженера. Відтак працює в Калґарі, Альберта. Опісля знову записується на університет в Калґарі і за 4 і пів року здобуває новий інженерський диплом; впродовж часу студій, працюючи днями, а ночами набуваючи знання. Запізнається із своєю дружиною Магдалиною і вони в 1965 р. одружуються і разом працюють.

У 1969 р. Покійний вибирається в подорож і об'їжджає одинадцять держав, з того: Юґославію, Чехословаччину, Мадярщину і Галичину, перебуваючи у Львові і Самборі. Звідтіля привозить знімки і спогад про Карпати й плянує знову туди поїхати, разом із своєю матір'ю, принаймні на три місяці. Та на весні цього року дістав високу гарячку, але лікарі його відпускають, кажучи, що немає ще нічого затривожуючого, тільки деякий надмір білих тілець крови. Покійний повертається до Вернону, до своїх батьків на відпочинок. У жовтні знову дістає гарячку і по трьох днів його перебування в шпиталі — розпізнають, що у Покійного найвищого ступіня леукімія. З Вернону висилають його до головної клініки у Ванкувері і він там до трьох тижнів помирає.

Впродовж свого життя — діяльний у суспільному житті громади, перейнятий українськими справами — належав до УНСоюзу, до Українського Національного Об'єднання і до української католицької парафії у Калґарі. Залишив у глибокому горі — дружину Магдалину, сина Леська, матір Марію, батька Миколу, брата Стефана і сестру Ольгу.

Микола Василишин

З громадського життя у Маямі

У неділю 7-го листопада українська громада в Маямі врочисто відзначила день І-го листопада і 53-і роковини Листопадового Зриву.

Вранці відправлено Богослуження в українській католицькій і українській православних церквах.

Увечері в залі Українсько-американського Клюбу відбулась святочна академія, підготована Центральним Комітетом — Українсько-Американських Організацій у Маямі, з рамени УККА. Програма академії розпочалась внесенням прапорів учасниками Визвольних Змагань. під проводом В. Подубинського. Американський гимн відіграв на фортепіяні молодий піяніст, Богдан Сперхач. Він виступав і в дальших точках програми і відіграв кілька клясичних і народних мельодій.

Голова Центрального Комітету — Степан Ковальчук підкреслив, що вшанування світлих подій І-го Листопада скріплюють віру у кращу майбутність та нав'язав цей історичний факт до подій в українській католицькій церкві в Римі і закликав об'єднано підтримати — Блаженнішого Патріярха — Кардинала Сліпого.

Отець Михайло Горошко, парох української православної церкви охопив найважливіші моменти і події з історії боротьби українського народу за самостійну державу. Проаналізувавши історичні події визвольних змагань, включаючи найновіші події на Синоді УКЦеркви в Римі, закликав, шоб об'єднано працювати для добра наших Церков і продовжувати визвольні змагання українського народу.

Англійською мовою промовляла Оля Максимович, згадавши події Листопадового Чину, Історію визвольних змагань України та обов'язки тут роджених молодих українців поширювати цю історію і українську культуру поміж американцями.

З деклямаціями виступили: п-і Серна (ЦК) п. М. Курман, Богдан Угляр, Андрійко Ґалембин. Діти Танцювальної Школи при Українському - Американському Клюбі відтанцювали три народні танки.

Збірка на Інвалідів принесла 154 дол., з чого 95 дол. — вислано на українських інвалідів, а з решти покрито розходи свята.

Свято закінчено національним гимном.

Річні Виборчі Збори Центрального Комітету Українських Американських Організацій в Маямі, Флорида відбулися у вівторок 21-го вересня ц. р. в залі Українсько - Американського Клюбу.

Зборами проводила президія в складі: Тарас Максимович — голова і Софія Серна — секретарка.

В першій частині зборів, Статутовою Комісією відчитано, Проєкт Статуту - Правильника і рекомендації цієї Комісії. По довшій дискусії над усіми точками проєкту, Статут прийнято більшістю делеґатів. (Стримались від голосування делеґати новозорганізованих двох товариств і один делеґат із старших членів ЦК — разом 5-ох делеґатів).

У своєму звіті, уступаюча Управа подала, що в адміністраційному році відбуто такі свята: Листопадова, Злука Земель — 22 Січня, Свято Тараса Шевченка, концерт „Веселий вечір", 45-річчя трагічної смерти Головного Отамана С. Петлюри і 33-річчя трагічної смерти творця УВО і ОУН полк. Є. Коновальця. Разом в співпраці із Союзом Українок відбувалось привітання проф. Кубійовича. Взято участь в демонстрації Поневолених Націй, попереджену на телевізії півгодинним панелем, в якому участь брав предсідник ЦК, С. Ковальчук. Зібрано підписи та вислано до секретаря Об'єднаних Націй У Танта, протестаційний меморіял в справі оборони Валентина Мороза та інших українських в'язнів в совєтських концтаборах.

Наша громада зібрала і вислала понад 2,500.00 дол. на різні українські цілі, як на Світовий Конґрес Вільних Українців, УККА, Українським Інвалідам, Катедру Українознавства, Національну Раду, Наукове Т-во ім. Т. Шевченка, Академію Наук, проф. Кубійовича — Українську Енциклопедію, Видавничий Фонд „Свободи", дві книжки 2-го тому Української Англомовної Енциклопедії, Бібліотеку ім. С. Петлюри в Парижі, на Український Визвольний Фонд, Антибольшевицький Бльок, Школу Українознавства, Школи Українських Танків в Маямі. Окрім цього працювали ще окремі Комітети, що збирали на Помісну Церкву та інші.

По прийнятті звітів та уділені абсолюторії уступаючій Управі, вибрано нову Управу, у такому складі: Степан Ковальчук — голова, Іван Козира — містоголова, Л. Візняк — секретарка, Оля Сосницька — англомовна секретарка, Софія Серна — касирка. Контрольна Комісія: п-і Годівська і п-е Комарницький і Угляр.

Степан Ковальчук

В Україні очікують великої епідемії ґрипи

Київ. — На запитання представника „Молоді України" з 7-го грудня, „чи є підстави припускати, що цієї зими можуть виникнути масові захворювання на ґрипу?", голова Комітету по боротьбі з ґрипою М. Мельник відповів: „Так, є. Нині різко зросла захворюваність на цю недугу в ряді країн, які межують з нами, що, безперечно, впливає і на епідемічну обстановку на Україні". З Інтерв'ю виявилось, що цієї зими „слід очікувати підвищеної захворюваности на ґрипу, збудниками якої є віруси А-2 і частково В". До ресторанів і харчівень в Україні висунено домагання, щоб посуд там не лише мили, а й ошпарювали кип'ятком, а у всіх прилюдних місцях „дотримувалися хлорного режиму". „Треба усунути як протяги, так і перегріви", „на період епідемії всі працівники сфери обслуговування і торгівлі повинні носити багатошарові марлеві пов'язки, часто переміняючи їх" і т. д. Найбільше на ґрипу терплять діти і старші віком люди. „Якогось радикального засобу, щоб цілком би зліквідував ґрипу, ще немає", але вже проводяться запобіжні протиґрипові щеплення.

З репортажу в „Молоді України" видко, що йдеться не лише про охорону здоров'я, а й про те, що епідемія ґрипи завдає „великої шкоди здоров'ю людей і економіці".

Патриція Килина і Юрій Тарнавський у Вінніпеґу

Авторські вечори поетів Патриції Килини та Юрія Тарнавського бувають рідко, бо перед ширшою авдиторією вони виступають не радо, знаючи, що їхня поезія, як і поезія всієї Нюйоркської групи, хоч і здобула собі певне місце в укр. літературі, для ширшого кола слухачів вона все ще не зовсім сприємлива.

До Вінніпеґу Патриція Килина і Юрій Тарнавський приїхали на запрошення Українського студентського літературного гуртка при Манітобському університеті. Авторський вечір відбувся 19-го листопада в авдиторії планетарія. Присутні тепло вітали молодих поетів, напружено слухали їхнього читання.

Патриція Килина викликала подив м'якістю своєї мови та українською стихією, якою пройнята її творчість. Це помітне, коли взяти до уваги, що вона не українського роду. Українською літературою вона зацікавилася 15 років тому, вивчила українську мову й цією мовою почала писати вірші. Досі вийшло три її збірки. Пише теж англійською мовою. Недавно вийшов її більший прозовий твір „Ласт Сентеніял".

Про творчий шлях обох поетів розповів д-р Ярослав Розумний, а від імени Студентського літературного гуртка подяку висловила Марта Качор, обдарувавши гостей трояндами. Пізніше відбулася зустріч з громадянством, на якій присутні одержали автографи та ближче познайомилися з молодими поетами. Вечір закінчився в хаті п-ва Розумних, де студенти до 4-ої години ранку розпитували їх обох про процеси поетичної творчости, про літературну критику тощо.

За два дні перебування у Вінніпеґу, крім авторського вечора, Патриція Килина і Ю. Тарнавський виступили в Студентському центрі Манітобського університету з читанням своїх творів у перекладі на англійську мову. Цю зустріч влаштувала Мистецька рада Манітобського університету при факультеті гуманістичних наук. На прохання Українського студентського літературного гуртка, ця Рада пожертвувала 200 долярів на цілі спровадження обох поетів з Ню Йорку. Студенти жваво реаґували на твори молодих поетів, зокрема Ю. Тарнавського, підкреслюючи в дискусії його універсальність та аванґардність.

Студентська радіопрограма „Українська Фантазія" теж скористала з присутности рідкісних гостей, перевівши з ними цікаве інтерв'ю про творчість Нюйоркської групи та про інші наймолодші українські літературні кадри на еміґрації. Того ж дня вінніпежці слухали виступів обох поетів по радіо СФРВ, а пізніше по СВС.

Авторські вечори в холодному засніженому Вінніпеґу — явище рідкісне. А коли хтось згадає про нас, коли якийсь письменник, поет, маляр, співак відважиться завітати до нас, то ми, втративши контакт з культурним життям, не маємо ні енергії, ані потреби прийти на його вечір.

Велика частина нашої інтеліґенції у Вінніпеґу герметично закрившись у своїй шкаралупі, тільки те й робить, що нарікає на брак духової поживи, не завважуючи як попри неї просуваються культурні події. Авторський вечір Патриції і Юрія Тарнавського належить до таких подій. Його можна інтерпретувати по-різному. Творчість їхню можна розуміти чи не розуміти, погоджуватися чи не погоджуватися з їхніми модерністичними чи сюрреалістичними напрямками, проте вечір їхньої поезії був цікавим і стимулюючим, доказом чого була дискусія, що розвинулася довкола їхньої творчости під час зустрічі з ними.

Г. М.

Вечір розваги в Трентоні

Заходами Управи Відділу Пластприяту відбувся 30-го жовтня, в залі Укр. Кат. Церкви при Дуц Аве, Вечір розваги „при чайочку". Завдяки вдалому укладенню точок та вмілому веденню програми, зосередженої в руках досвідченого керівника щонедільної радіопередачі — активної пластунки сеньйорки п-і Ніни Самокіш, численно зібрані присутні мали нагоду хоча на короткий час забути про сіру буденщину і насолоджуватись чаром легкої української пісні та мистецького слова.

Чимало спричинилися до успіху цього „Вечора" такі відомі артистки, як Іванка Кононів та Валя Калин. Вони дуетами та сольовими піснями очаровували присутніх, а „Леготом маєвої нічки" допомогли вшанувати пам'ять сл. п. Лева Лепкого, який в тому часі відійшов у вічність. Мелодеклямація, присвячена матері, виконана Валею Калин, зворушила присутніх і в багатьох покотилися по обличчі сльози. Степан Маґмет, виступаючи в ролі „Гриця Зозулі" виконав точку гумору з такою майстерністю та дотепністю, що більшості присутніх годі було здержатись від голосного сміху. Потім п-і Ніна Самокіш представила присутнім Віру Левицьку та Богдана Паздрія — високозаслужених артистів українських театрів, які своєю високоартистичною грою та мистецьким словом очаровували глядачів думками Лесі Українки, виконуючи „Иоанну, жінку Хусову".

Щоб зв'язати програму вечора „При чайочку" з діяльністю Пласту, організатори імпрези запросили хор пластунок-юначок „Незабудьки" з Філядельфії, під мистецьким керівництвом Ярки Коморовської, які співали як „справжні" жайворонки.

Мабуть найбільш зворушливою точкою програми „Вечора" було вручення квітів місцевими пластунками, як вияв подяки, високозаслуженим артистам.

С. Ш.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1971 РОКУ

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

22 Рогусь Андрій В.
25 Винар Наталя А.
35 Гойда Донна, Михайлина М.; Гулич Володимир, Кравчишин Яким М., Куфіло Зузанна, Христина; Стаюра Довн М.
47 Вайтгед Катря А., Олеся Л.; Морикан Єфрем І., Роджер С.
57 Григнен Лавра.
63 Елермаєр Ярема М., Раш Кевин Р.
71 Врих Лідія А.
75 Дилабуг Тресі Р., Трой Н.
78 Анджело Сантіно І., Шарон М.
83 Викрикач Анна, Гриніщак Михайло.
85 Дікіюс Юдита А., Ременар Давид Ф.
88 Починок Петро.
104 Гріфін Юрій Д.
114 Чупейда Марко, Султела Павло.
122 Василик Лавра Є.
127 Войцишин Іван Хр.
137 Мілінчик Іван А.
146 Вуджол Катерина М.
147 Друкенмілер Скотт.
153 Кантор Марія М.
161 Освалт Сара Б.
172 Кеннеді Тарас М.
204 Василькевич Роман, Христина.
214 Хижович Євген М.
217 Мороз Христина, Христофор, Шіла; Осадців Михайло.
220 Рімар Анна.
221 Воробець Даяна М. 2, Грод Петро.
226 Коритко Леся А., Марковська Ада Д., Орищин Богдан М., Романишин Андрій Р., Сервас Євген Ю.
233 Геман Марко Гр.
239 Морачевський Юрій В. Р.
240 Рибій Марія М.
242 Пастуй Іван М.
245 Чучук Юрій М.
253 Ганущак Андрій.
257 Ковалик Іван М.
266 Даттен Ерік К.
277 Бойко Марко Р.
284 Бравн Джесіка Л.
295 Яцечко Казимир мол.
316 Сверида Кімберлі А.
320 Шулька Іван Д.
324 Веприк Юрій.
327 Герула Ліза А.
339 Романець Михайло Р.
340 Королюк Грація Е., Едвард Г.
343 Сверида Катерина А.
344 Замора Еліза Л., Михайлина А., Розамарія К.
349 Катромбон Лариса М.
356 Дена Роман.
367 Газдів Йосип, Павлович Володимир, Степан.
375 Циган Адріян Р.
379 Максимів Тіна Л.
382 Рин Каролина А.
385 Павлишин Михайло М.
387 Грамяк Михайлина А., Мурин Віра.
397 Шурпета Степан П.
422 Гю Андрея Ф., Москович Лідія М., Смит Христофор Т., Трабоко Тад Д.
430 Пришляк Роман І., Юрій П.
432 Завербний Богдан М., Зенчук Дарія.
441 Галабурда Тад В.
450 Макарушка Марта М.
458 Еліяшів Михайло, Степан.
484 Рабій Христина І.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

5 Гумак Кімберлі А., Ричард К.
102 Павник Роман.
106 Протиняк Орися.
112 Ді Паоля Наталя М.
115 Восай Марія.
131 Вихрій Лідія І., Роман П.; Горожанська Анна О., Мицик Йосип І., Настич Наталя О., Щербак Наталя.
146 Дудун Данило, Михайло.
206 Гурд Іван А.
220 Гарасим Євстахій, Пітула Мирослав.
221 Лучак Розалія М.
254 Стіл Девей І. мол.
288 Гентіш Любомир мол.
292 Варбаш Елеонора Т.
340 Лопес Наомі С., СаІро С.
345 Сорока Роанна.
413 Метровський Роберт.
423 Мізюк Йосип В. мол.
432 Зенчук Орися Л., Ярослав Б.
445 Гикавий Павло, Лобода Леонід, Лідія.
473 Кушніренко Михайло.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

131 Слободян Галина О., Марія А.
136 Яворський Донна М., Лариса, Тарас.
473 Дейнека Даяна К. П., Тарас Т.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

8 Пришляк Роман.
462 Клюн Роман Є.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

82 Петруша Андрій, Ліза, Олена.
183 Вовк Андрій З., Тарас Б.
226 Тарасюк Надія.
270 Віро-Баран Єва.
288 Гентіш Любомир мол., Роман Д.
293 Пресіп Олеся.
305 Андрисишин Анастасія А.
337 Зелінський Юрій.
371 Басняк Наталя, Татьяна Є., Христина І.
374 Бандера Петро Б.
379 Дідух Іванна Хр.
432 Лотоцька Ореста Д., Христина А.
460 Тизька Мирослава О., Татьяна І.
462 Клюн Роман Є.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

38 Сосновська Каролина А.
176 Яворський Донна М., Лариса, Тарас.
220 Слободян Галина О., Марія А.
471 Дейнека Даяна К. П., Тарас Т.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

127 Снайчук Маргарита І.
265 Коцюбка Іванна.
345 Сорока Роанна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

5 Гумак Кімберлі А., Ричард К. мол.
48 Матус Христина А.
102 Павник Роман.
106 Протиняк Орися.
112 Ді Паоля Наталя М.
115 Восай Марія.
130 Кравчук Григорій, Донна М., Йосип М.
146 Дудун Данило, Михайло.
171 Подлинська Ірина М.
204 Фенчинський Роман М.
206 Гурд Іван А.
220 Гарасим Євстахій, Пітула Мирослав М.
221 Лучак Розалія М.
254 Стіл Девей І. мол.
290 Корапій Лавра Л.
292 Варбаш Елеонора Т.
295 Костюк Роман.
320 Траска Ірина.
340 Лопес ДжаІро С., Ноемі С.
413 Метровський Роберт.
432 Зенчук Орися Л., Ярослав Б.
454 Процишин Емілія А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

16 Смолій Іван мол.
20 Тустанівський Ярослав.
34 Гарасимів Юрій.
36 Романів Марія.
39 Прибила Христина А.
45 Гарматій Тома Є., Стриковський Роман Л., Чайковський Осип Є.
67 Плоський Франко О. мол.
70 Срамович Олеся М.
83 Унгуріян Ірма.
88 Савчук Дана Н.
94 Гищак Роман.
102 Павлишин Роксоляна С., Фаріон Анна М.
104 Тот Йосип Ф.
122 Василик Володимир.
125 Паньків Степан Т., Хавула Ольга.
130 Бригідир Каролина А.
142 Забава Євгенія.
153 Насевич Кетлін А.
155 Гоумас Феліція.
157 Костик Марія Ю., Папушкевич Дарія.
163 Валецький Роман, Волчастий Антін М., Лещак Роман, Ловас Іванна, Михайло.
170 Грабер Павло В., Джиджора Олег І., Микитюк Роман Б.
173 Гінсьорський Мирослав, Фігун Мартин.
175 Грушка Марко, Христина; Дуда Степанія, Ярослав.
179 Дмитришин Мирон М.
194 Сокіл Теодор Т.
204 Кандюк Марта О.
211 Підскальна Ілляна.
217 Миколайко Алан П., Осадців Зірка, Петро, Тереса; Фалат Ірина, Михайло.
219 Фідалів Денис Й.
220 Зеліско Мартин Ст., Сокач Іван, Михайло мол.
221 Семчишин Зоряна М., Шевчик Степан.
224 Король Іван Ст.
230 Бріяч Юрій Г.
234 Винярчик Регіна Я., Ярослав; Пінковський Андрій І.
240 Подригула Степан.
254 Льос Карін Е., Хлібович Володимир О.
266 Кривулич Володимир.
277 Гвосць Маріянна, Коваль Ганна, Турецький Кеннет О.
281 Довгань Степан.
283 Майснер Софія А.
292 Макар Петро.
301 Панчук Мирон.
304 Вороняк Степан М.
307 Пупко Михайло, Старуська Марія А.
316 Паркер Дебора А., Фесяк Ярослав.
319 Гунчар Донна М.
337 Мельник Ярослав В.
347 Міллер Григорій.
350 Хома Ірина Ф., Мирослав М., Цап Григорій.
361 Гуда Орест Ст., Саляк Зоріяна М., Скомська Михайлина, Шмир Дзюнь Е.
367 Колодій Михайло мол. Паньків Петро М.
375 Максимюк Богдан В.
379 Дрогомирецький Тарас Є., Швець Арета С.
414 Самсонюк Олександер.
423 Дезурко Степан.
432 Лейбич Роксоляна А., Мігус Юлія А.
435 Світницька Катерина А., Павлина Т.
436 Огар Марія О., Чорнява Катерина Д.
437 Костинюк Григорій В., Хміляр Ірина, Леся; Шутер Христина.
439 Криштальська Марія А.
441 Варилюк Тереса М., Труді Марія А.
445 Гімбаревський Борис П.
471 Карпишин Роман, Мельник Ірина, Стефанюк Мирослав, Янів Ольга І.
472 Бурачинський Борис, Панчак Рута.
473 Стрілецький Данило О. Я.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Баницький Василь, Петро.
37 Сенчій Андрея К.
39 Рись Володимир.
127 Новицька Урсула М.
220 Ковальчик Ірина.
221 Врагар Рената, Грод Іван, Мартин Іван, Чукля Данка, Люба.
230 Проць Марія, Петро.
240 Подусівська Розалія.
287 Паньківський Ричард В.
292 Кравець Софія, Терлецький Володимир.
336 Фостер Павло мол.
353 Батчо Романа, Бренич Степанія К.
364 Іваник Ірина, Марія; Кмйотик Ярослав.
367 Матішин Микола.
379 Заблоцький Василь, Маркил.
451 Дебрин Максим.
460 Камінський Петро, Томчук Василь.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

288 Попович Ірина.
441 Зебрик Ірис М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

279 Фрімен Емма Й.
379 Осика Іван Ст.
397 Шурпета Марія А.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

2 Сенькович Іван Ст.
11 Сцілена Тереса.
13 Зависька Варвара М., Кріль Михайло.
25 Винар Любомир Р., Осінчук Юліянна Л.
36 Дашкевич Катерина.
42 Ліщинський Ярослав, Шот Лорета.
45 Крих Володимир Р.
53 Кіналь Юрій.
54 Мельник Мирослав.
55 Де Акутис Артур Р. мол., Ільчитин Тереса А.
63 Васик Йосип Е., Мищишин Степанія.
78 Бомбар Іван, Махита Антонина.
82 Розгін Юрій.
83 Кусень Богдан.
88 Михайлюк Наталя, Оксана З.
94 Васько Ігор.
104 Гріффин Юрій.
106 Білоцеркевич Ярослав, Гриневич Іван, Думанчук Бронислава, Марчук Ірина, Федюк Ілько.
112 Кнітлій Тома Ю.
114 Коверко Маріян, Савчак Петро Н., Слабий Ричард.
115 Бабич Петро.
125 Васараб Валлі Д., Софія.
127 Кобрин Катерина, Кость Еліза Е., Партика Юдита А., Снайчук Маргарита І., Шишка Чеслава Я.
131 Слободян Павло.
139 Деркач Володимир, Марія Л.
146 Добрянський Іван.
147 Голод Степан, Друкенмілер Давид, Ярослава.
161 Іваськевич Михайло, Смолнері Черил А.
171 Вільшинський Петро.
173 Гінсьорський Мілтон, Романюк Євген.
180 Тарас Катерина Т.
192 Валасик Агафія, Гула Василь, Олександра.
194 Якубовська Марія.
214 Яворський Мирослав.
217 Держило Іван, Осадців Петро, Марія; Шевчук Анна.
221 Андрух Зузанна, Грод Андрій, Ксеня; Лесик Юрій.
226 Чайківська Анна.
231 Кашуба Петро, Ковілярич Віолета М.
239 Морачевська - Винницька Марта В.
240 Байко Ольга, Жовнір Михайло, Коробій Марія, Кулик Марія.
242 Пастуй Марія А.
243 Сдліцький Михайло.
245 Копаниця Богдан, Струк Олександер.
248 Щеснюк Онуфрій, Степан, Євдокія.
253 Михалишин Степан.
265 Коцюба Іванна.
266 Судал Лев І.
281 Шеремета Марія.
285 Косенко Петро.
289 Сорохтій Петро Й.
290 Хома Михайло.
295 Лозовий Микола, Яцечко Казимир, Іванна К.
301 Губар Роман, Стасула Юрій.
316 Папа Лідія О.
320 Ричардсон Еморій Г. мол., Шулька Дебора А.
324 Борецький Методій, Веприк Онуфрій.
336 Ліва Емілія.
340 паст. Королюк Володимир.
344 Замора Іван Б., Катерина.
345 Сорока Роанна.
350 Сарачинський Богдан, Слобода Григорій.
354 Проців Іван.
361 Барагура Марія.
362 Головчак Микола, Петрик Марія.
364 Клюй Анастасія К.
371 Левицька Марія Р.
375 Максимюк Богдан.
379 Попель Маріян, Строченко Яків.
385 Вавелко Григорій, Підгайна Анна.
387 Хома Петро.
388 Ціхановський Микола, Галина.
399 Заяць Роман Т.
400 Гординський Володимир Я., Марія Д.
402 Дзядик Ігор 2.
418 Голубинська Христина, Закаль Андрій І., Радкевич Олександра, Стефанюк Іван.
422 Воген Олександра М.
430 Кнігницька Параскева.
432 Гробельська Віра, Зенчук Теодор, Ярослав, Орися Л.; Лучка Марія, Мазуренко Христина, Топиця Віра.
437 Заплатинський Осип.
439 Плотиця Мирон.
444 о. Рамах Любомир.
457 Ненадкевич Дениса.
467 Мартинович Михайло.
469 Влагітка Юрій.
472 Литвинишин Йосип.
479 Процик Федір.
490 Морай Василь Р., Пасічник Марія.
494 д-р Гищук Степан А., Демків Едвард В.
497 Грищук Маргарита.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

12 Лучкань Ярослав*.
14 Стойко Параскева.
21 Крочко Любомира.
22 Дідух Василь*.
42 Мечник Іван.
76 Брачик Дорота.
102 Квіт Зиновій.
106 Мерза Анна, Протиняк Йосип, Катерина.
113 Куземчак Йосип*.
117 Кікта Методій, Методій мол.*, Анастасія.
131 Горожанський Ісидор, Емілія; Денисюк Микола*, Настич Іван, Таран Михайло.
133 Вожаківський Володимир*, Тамара.
153 Головата Люба А., Дейчаківська Віра, Жовнірів Марія.
182 Мазуркевич Софія.
190 Ногич Маргарита М., Маріянна.
220 Пітула Мирослав М*.
221 Налисник Михайло.
287 Кутко Богдан.
288 Загвоцький Михайло*, Зузанна М.
301 Масловська Оксана.
334 Острогін Зоя.
399 Лупацій Семен*.
340 Лопес Яким С., Марія С.
361 Везубяк Іван.
371 д-р Рейнарович Роман.
379 Забитко Остап.
397 Дяків Михайло.
399 Зарицька Лідія.
423 Городиська Рената, Гоевич Ольга, о. Діякон Іван, Ростислав*.
430 Головацька Ірина.
432 Гунчак Євгенія, Мицик Модест*.
440 Стебницька Степанія.
473 Стащишин Іванна, Хохлач Іван*.
492 Віда Костянтин 2.
494 Розновський Михайло*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

22 д-р Наболотний Михайло, д-р Тамара.
45 Куц Ярослава В. 2.
81 Грицківський Іван, Анна.
184 Козицька Емілія.
217 Харжевська Анна.
277 Назаркевич Василь.
375 Головацька Ірина.
445 Гуменюк Петро, Ярослава.
473 Дейнека Роман*, Анна; Савич Катерина.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ (ПЛАТЯТЬ ФОНДИ):

Відд.:

288 Попович Ірина.
441 Зебрик Ірис М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

194 Бобровська Ольга.
233 Щеплоцький Степан.
259 Перун Ярослав С.
356 Лобур Михайло*.
432 Бойко Василь*.
493 Іванчук Роман*, Єлисавета.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.

20 Іванюш Степан.
25 Хабурський Богдан Е*., Володимира.
27 Кузик Василь, Марія; Олесницька Ксеня С.
34 Стойко Степан Е*.
131 Басараб Роман*.
133 Мазурець Лев, Юліянна.
158 Гуп Адолф, Колодій Богдан П*.
183 Вовк Богдан*, Тамара.
221 Онушканич Лідія, Марія.
240 Кліщук Галина.
245 Дитиняк Олена, Патрикія М.
260 Филатов Катерина.
270 Віро Олена.
277 Смит Василь Р*.
288 Гентіш Лукія А.
317 Том Михайло*.
346 Камінський Михайло.
353 Попів Павло.
371 Басняк Нестор, Ксеня.
388 Тиман Константина Д.
410 Чучман Богдан.
423 Форович Зенон.
426 Шевчук Ріта М.
432 Антонишин Михайло*, Артимко Михайло, Глібович Іванна Хр., Городецький Гнат, Кривяк Семен*, Масляк Олександер*, Підручна Олена, Пінковський Всеволод, Ірина; Цвяк Ольга, Шанда Петро*.
434 Долинська Валентина.
444 Вербицька Єлисавета.
448 Небесний Дмитро*.
490 Середюк Олег*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

12 Назаркевич Василь.
55 Грицківський Іван, Анна.
223 Чолій Марія.
242 Харжевська Анна.
293 Козицька Емілія.
397 Куц Ярослава В. 2.
407 Гуменюк Петро, Ярослава.
417 д-р Наболотний Михайло, Тамара.
430 Головацька Ірина.
471 Дейнека Роман, Анна; Савич Катерина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.

12 Гаврилюк Адріян*.
21 Кречко Любомира.
22 Дідух Василь*.
30 Вілик Едвард.
33 Горунь Юхим, Антонина.
39 Динка Варвара.
48 Павлик Симон*, Ярослав*.
81 Грицківський Іван*, Анна.
94 Міллер Марія.
106 Мерза Анна, Протиняк Йосип, Катерина.
130 Андрусяк Олексій, Анна; Дутко Михайло*.
182 Мазуркевич Софія.
190 Ногич Маргарита М., Маріянна В.
191 Матійчук Мирон*.
220 Пітула Мирослав М*.
221 Налисник Михайло*, Поворозник Тарас П*.
233 Їжак Ольга.
253 Ганущак Ірина.
287 Кутко Богдан*.
334 Острогін Зоя, Питльований Василь Ю.*, Юрій*.
340 Козак Михайло*, Лопес Яким С*., Марія С.
371 д-р Рейнарович Роман.
373 Федина Даяна.
379 Забитко Остап.
399 Зарицька Лідія.
418 Пезюк Іванна С.
423 Даниленко Наталя.
432 Гунчак Іванна, Мельник Микола*, д-р Мицик Модест* 2.
436 Кавалець Марія.
454 Дейнека Марія.
473 Стащишин Іванна.
494 Розновський Михайло*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Чолій Елеонора Т.
14 Дідик Володимира Т.
27 Венке Юліян, Станько Тарас.
34 Гарасимів Лариса.
36 Дашкевич Катерина, Руда Анна.
39 Свенціцький Григорій.
45 Сивак Іван.
46 Ярош Лукіян, Геновефа.
83 Мартинюк Ема.
86 Нич Лев П*.
93 Дорош Єва.
122 Василик Анна.
130 Літинський Петро.
150 Муневич Тарас*, Никорчук Анна.
152 Гуралечко Люба.
156 Сорока Єва, Ірина.
163 Волчастий Осип, Ніна.
194 Станько Лідія.
211 Каранович Василь.
217 Андерсон Іван П.*, Осадців Микола*, Марія.
224 Завуличний Степан*, Анастасія.
234 Юрчак Пелагія.
240 Кострик Катерина, Сивий Степан*.
257 Бучинський Петро.
277 Перцак Анна, Романів Емілія, Степанія; Скорик Марія.
283 Мільчаковська Франя.
285 Сітко Кирило. Татьяна.
289 Іваницький Володимир, Лаба Степанія.
304 Кость Михайло.
361 Щур Оксана.
367 Воляник Григорій, Колодій Михайло, Маргарита.
371 Кратко Олексій.
385 Павлишин Степан*.
388 Ціхановський Микола.
397 Генгало Петро, Оксана; Цікало Катерина.
422 Клос Роман*. Корнюк Федір*.
430 Гомель Петро мол*.
423 Яцків Ігор*, Юрій*.
432 Адамович Мирослав*, Бабяк Іван*, Гороховянка Марія, Гробельська Віра, Скрипчук Іван.
437 Малинівський Михайло*, Ольга О.; Олексин Наталя, Хміляр Василь, Зіна.
441 Заблоцький Данило П.*, Заневич Дмитро*.
445 Геврик Іван*.
456 Пацак Ярослав*. Анна.
457 Сигнаєвська Мальвина, Соневицька Ольга.
460 Валик Михайло*.
471 Петришин Володимир*, Стефанюк Софрон, Катерина, Ярослава.
472 Городиський Іван М*.
473 Гомонко Ірина, Гримак Ольга, Кравчук Степан*, Софія; Худа Анна.
481 Венгрин Єва.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

8 Періг Юлія.
11 Сцілена Тереса.
13 Демчар Іван С*.
15 Гречанюк Пилип*.
24 Дрогомирецький Семен*.
39 Рись Іван, Анна.
45 Андріїшин Володимир, Анна.
48 Андибур Марія.
57 Омецінський Олег.
75 Панасюк Мирон.
83 Мартинюк Микола.
91 Елізер Маргарита.
94 Таконеллі Филина.
106 Вислинський Петро, Марія.
113 Лукчак Делорис Є.
126 Гурник Маргарита А.
127 Кость Еліза, Михайлів Михайло.
142 Забава Йосип*, Анастасія.
147 Голод Степан*, Процак Едвард*.
155 Андрусечко Дарія.
156 Іваницька Ксеня, Цвик Василь*.
161 Карпинець Іван.
175 Дуда Петро*, Марія.
179 Стецько Анна М.
191 Квисик Петро*.
204 Яць Степан, Анастасія.
219 Ільчишин Володимир*, Яворський Іван.
220 Гнитка Анна, Ковальчук Степан*, Марія.
221 Врагар Маріянна, Грод Андрій*, Ксеня; Мартин Степан, Катерина; Міллер Василь, Чукла Володимир, Марія.
234 Винярчик Микола*, Олександра.
239 Війтишин Марія.
242 Головатий Іван*.
245 Парута Іван*.
270 Велтрі-Пекарська Ярослава.
277 Романів Володимир, Анна.
281 Гаврилюк Микола.
284 Гриффіт Василь Й*.
292 Кравець Катерина, Шиманська Марія.
293 Демидчук Олена Е.
304 Пятак Михайло*.
307 Лютан Прокіп, Марія; Рипак Пелагія.
316 Фесяк Микола*.
328 Липак Ольга.
336 Галамай Юрій*.
352 Рудій Мартин*, Марія.
353 Старанчак Лука, Катерина.
364 Кліта Текля.
367 Лучанко Мирон, Матічин Анастасія.
374 Миколаєвич Наталя.
375 Флюнт Роман*.
379 Грабас Лідія, Заблоцький Іван, Текля; Міткаль Віра, Томків Зеновія.
422 Мельник Раїса.
423 Безурко Василь, Ольга; Петрів Володимир*, Євстахій*, Петро*, Францішка.
451 Дебрин Надія.
469 Зелена Степанія, Шкільник Павлина.
472 Казанівський Орест Л*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

226 Помилуйко Клавдія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

5 Пукиш Василь.
13 Древецька Анна, Кріль Мініс П. 2.
36 Довга Юлія.
39 Мец Яків.
45 Вах Ілля, Лопата Андрій.
55 Ільчитин Марія.
75 Слупецький Іван.
96 Кульчицький Атанас, Ревт Юлія.
102 Хованець Григорій.
106 Камінська Анна.
113 Гембел Анна, Фурчак Антін 2.
123 Ворожбит Параскева, Іванина Андрій.
125 Андрю Анна.
127 Воднар Леонтина.
130 Мостовик Маріян.
131 Мицик Дмитро*.
132 Палка Іван*.
146 Стахович Олена.
156 Сенюра Ярослав.
158 Юрочко Марія.
164 Каланич Наталя.
176 Юган Андрій*.
191 Наболотна Катерина 2.
204 Дембіцька Пелагія.
206 Корнелюк Марія.
209 Лукашкевич Іван.
210 Морозович Анна.
217 Голод Франко, Лопатка Францішка.
220 Бабій Михайло, Жовнірчак Петро.
221 Куньо Катерина.
226 Синицька Анастасія.
238 Варліт Петро.
240 Задорожний Іван.
241 Камфоник Михайло.
244 Боровський Іван*.
247 Левандовська Анна.
270 Лагоцький Петро.
277 Федерко Марія.
288 Мандзій Уляна.
293 Серкіз Анна.
295 Чайковська Марія.
305 Поступак Костянтин Д.*; Сороканич Степан.
316 Кучмій Микола.
324 Онуферко Роман*.
332 Баховський Петро.
336 Терлецький Павло.
339 Будай Текля.
345 Гіпський Михайло*, Худяк Дмитро*.
367 Мазурчак Петро.
371 Бойкевич Петро Й*.
374 Пліхтяк Юрій*.
375 Пилюк Степан*.
379 Андрю Анна, Кок Олександер.
385 Гунчак Микола, Мелінгер Мейміс.
432 Денницький Йосип*, Крамар Роман* 2.
440 Волощук Степан М*.
464 Мельничук Володимир*.
469 Євиш Іван*.
473 Сапила Теодор*.
499 Горінь Іван.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

20 Дунька Василь.
95 Фогель Теодор, Феня.
104 Гріффин Степан, Мисак Степан.
106 Щутло Михайло, Михайло мол., Степан.
115 Бабич Петро.
127 Шишка Чеслава Я.
130 Розумійко Григорій, Євгенія.

- **Коли новий член рахується подвійно?**
- **Коли його забезпечите додатково Акцидентовою Грамотою!**
- **Забезпечуючи, виповніть дві аплікації!**

Будівничі УНСоюзу: придбайте чимскоріше бодай десять членів, щоб стати будівничими також на черговий рік!

133 Бурбела Дмитро, Леськів Ярослав.
172 Коздовський Ярослав.
221 Андрух Зузанна, Коз Володимир Т., Данило П., Рой М.
231 Дейчаківська Віра, Ковилярич Віолета М., Кріль Петро.
240 Задорожний Йосип, Лаврів Василь.
245 Голінко Микола мол., Ольга.
248 Щеснюк Онуфрій, Степан.
292 Копач Катерина.
295 Яцечко Казимир, Олена.
327 Копистянський Ярослав.
340 паст. Королюк Володимир, Норберт.
344 Замора Іван Б., Катерина.
371 Безанюк Володимир.
387 Ковалів Степан, Турич Юрій, Ходонович Дмитро.
402 Дзядик Ігор.
418 Голубинська Христина, Закаль Андрій І., Стефанюк Іван.
422 Грищишин Марко, Курман Євген, Макаренко Борис.
430 Кнігницька Параскева.
432 Лучка Марія, Цибульський Михайло С.
439 Плотиця Мирон.
441 Галабурда Володимир.
444 о. Рамах Любомир.
445 Скибо Софія.
484 Лобащук Ілена, Міллер Наталя І.
494 Васурчак Єлисавета, Демків Едвард В.
497 Грищук Маргарита.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО

Відд.:

194 Новицька Надія.
374 Возний Павло, Галамай Роман*, д-р Дідюк Іван С*, Музика Євген*.
440 Ганкевич Юрій Я*.
494 Паламар Василь.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

277 Назаркевич Василь.
445 Гуменюк Петро*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

5 Малань Анна.
83 Малань Михайло*, Мисак Текля.
170 Зубрицький Йосип.
240 Вебко Мирон*.
277 Нігро Віктор М*., Смит Василь Р*.
340 Козак Михайло*.
371 Безанюк Антонина, Біловус Розалія.
426 Шевчук Ріта М.
431 Юрчишин Михайло*.
440 Чумак Олександер*.
444 Дудар Василь Г*.
447 Томашівський Іван*, Ширлі; Цьолка Антін*, Чайчук Іван*, Вонні; Юзишин Лаврентій*.
456 Пацак Ярослав.
465 Паранчук Ярослав*.
508 Заболотний Ричард*, Натишин Тома*, Олексин Роберт*, Олександра; Томсон Іванна Н., Хома Василь*, Юрченко Михайло*, Анна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

12 Назаркевич Василь.
407 Гумеюк Петро*.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статі, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 30 листопада 1971 р.:)

Старий рід забезп.	62
Кляса О	242
Кляса Т	3,889
Кляса W	12,456
Кляса P 20	14,039
Кляса E 20	9,952
Кляса E 65	2,258
Кляса P 65	1,479
Кляса DP 60	283
Кляса DP 65	404
Кляса ADD	4,279
Кляса T 10	213
Кляса T 5	41

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 P	72
Кляса 5 E	112
Кляса P 20	224
Кляса E 20	214
Кляса P 65	11
Кляса E 65	17
Кляса E 18	6
Разом:	50,253

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 30 листопада 1971 р.:)

Кляса 1-ша	772
Кляса 2-га	234
Кляса 4 P	942
Кляса 5 E	1,349
Кляса 6 C	77

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,865
Кляса E 18	4,638
Кляса E 65	253
Кляса P 20	7,299
Кляса P 65	141
Разом:	21,567

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з 31 жовтня 1971 р.:	25,332	58,886	4,245	88,463
Активні члени:				
(Приріст у листопаді 1971 р.:)				
Нові члени	100	151	59	310
Прийняті наново	34	63	7	104
Прийняті з перех. листами	7	15	2	24
Зміни кляс забезпечення	2	7	—	9
Прийняті з Департ. Молоді	—	2	—	2
Разом:	143	238	68	449
(Убуток у листопаді 1971 р.:)				
Суспендовані члени	22	47	32	101
Відійшли з перех. листами	8	16	2	26
Зміни кляс забезпечення	4	7	—	11
Відійшли до дорослих	3	—	—	3
Померли	3	76	—	79
Вибрали грошові звороти	29	48	—	77
Відійшли з випл. п. сум. заб.	114	88	—	202
Виплатили вповні вкладки заб.	29	93	—	122
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	—	—	—
Разом:	212	376	34	622
Члени, які виплатили вкладки:				
(Приріст у листопаді 1971 р.:)				
Виплачене забезпечення	29	94	—	123
На безпл. продовж. забезп.	11	25	—	36
Разом:	40	119	—	159
(Убуток у листопаді 1971 р.:)				
Померли	—	7	—	7
Вибрали готівку	19	20	—	39
Привернені в актив.	14	27	—	41
Вигасло прод. заб.	5	5	—	10
Разом:	38	59	—	97
Разом усіх членів УНСоюзу:				
з кінцем листопада 1971 р.:	25,265	58,808	4,279	88,352

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватися:

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за листопад 1971 р. суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з винятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж листопада 1971 року взяли перехідні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
Заст. гол. предсідника і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛИСТОПАД 1971 РОКУ

Прибутки:

Виплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	заплатив
1	167.45	156	656.24	331	111.01
2	146.85	157	93.13	332	225.36
3	194.83	158	752.28	333	97.07
5	1,196.40	161	953.66	334	1,685.22
6	207.04	163	484.48	335*	193.24
7	346.83	164	205.38	336	1,263.72
8*	2,781.50	165*	482.46	337	435.47
9	160.21	167	252.49	338	236.54
10	80.06	168	364.25	339*	150.56
11	139.92	169	118.20	340*	426.01
12	402.88	170	1,389.34	342	398.09
13	1,089.37	172	261.18	343	308.90
14	1,738.81	173	990.66	344	620.34
15*	700.81	174	1,348.60	346	1,392.97
16	529.09	175	715.57	347	252.22
17	48.46	176*	483.65	348	606.26
18*	179.55	177	280.72	349	896.37
19	89.34	178	105.51	350	592.20
20	878.36	179	128.93	351	32.69
21	158.36	180	301.70	352	691.28
22*	1,698.44	181*	133.64	353*	1,471.60
23	436.10	182	869.66	354	305.44
24	65.85	183	1,800.34	355	198.22
25	3,269.40	184	465.57	356	404.61
26	7.09	185	36.58	357	17.68
27	772.88	187	83.11	358*	265.56
28	170.50	191	1,192.13	361*	2,781.24
29	215.64	192	526.58	362*	1,022.84
30	119.91	193	18.38	363	83.37
31	101.99	194	2,025.72	364	904.00
32	793.15	195	13.41	365	17.08
33	313.95	196	18.80	367	1,625.92
34	123.51	197	5.63	368	268.04
35	299.63	199	47.14	369	262.95
36	229.72	200	319.89	370	339.64
37	652.05	201	18.35	371	1,278.20
38	718.88	202*	39.40	372	1,192.22
39	1,539.03	203	93.24	373	205.81
40*	28.43	204	2,307.23	374*	1,460.28
41	14.23	206	1,274.83	375	1,161.62
42	1,328.18	207	18.57	376*	69.08
43*	293.82	209	215.01	379	3,604.54
44	170.08	210	202.83	382	102.92
46	201.20	211	151.08	383	663.34
47	674.25	213	311.20	385	1,799.36
48	149.02	214	455.37	386	112.38
49	482.90	215	51.78	387*	343.66
50	197.37	217	1,360.94	388	356.59
52	174.34	218	345.47	390*	64.85
53*	738.66	219	680.52	391	430.72
54	400.25	220	1,016.32	393	103.21
55	607.09	221	3,401.03	394	148.78
56	258.03	223	198.00	397*	1,329.04
57	708.81	224	146.88	399	804.76
58	66.50	225*	25.68	401	27.51
59	1,011.77	226*	571.29	402*	1,407.98
60	45.85	228	31.25	403*	135.27
62	51.32	230	876.10	405*	76.69
63	1,495.10	231	290.32	406	508.64
64	288.29	233	545.15	407	1,808.28
65	176.86	234	631.81	408	281.13
67	409.79	235	314.91	409	107.77
68	322.14	236	276.30	410	82.15
69	109.09	237	854.18	411	349.41
70	437.01	238*	860.91	412	79.93
71*	17.17	239	395.74	413	74.67
72	28.03	240	2,964.66	416*	65.80
73	96.26	241	131.41	417*	118.50
74	74.03	243	206.01	418*	800.72
75	611.79	244	11.85	419	607.61
76	1,196.62	245	871.09	420*	144.25
77	25.32	247	90.78	422	1,069.83
78	379.75	248	86.43	423*	2,348.29
80	186.06	251*	1,008.31	424	154.75
81	256.37	253	282.38	425*	277.46
82	117.11	254	554.80	426*	178.97
83	824.67	256	230.20	428*	72.66
84	138.81	258	74.51	429	34.05
85*	248.63	259	300.05	430	849.28
86	162.80	260	51.85	432	5,780.58
87	25.46	261	249.97	433	140.71
88	952.50	263	16.21	434	711.38
90	398.81	264	51.37	436	428.01
92	59.50	265	181.15	437	907.34
93	299.80	266	1,312.99	438	79.13
94	2,151.74	267	557.95	439	1,442.60
95	24.45	268	477.61	440*	3,063.95
97	73.93	270	794.97	441	564.04
98	69.04	271*	590.85	443	91.05
99	148.23	272	145.69	444	551.86
100	76.29	274*	395.86	445	1,400.33
101	45.73	275	88.24	448	227.27
102	867.71	276	476.76	450	437.41
103	190.77	277	1,799.30	451	499.39
104	305.85	278	116.82	452	334.24
105	284.17	279	45.45	453	25.22
106	1,156.01	280	109.62	454*	1,682.98
107	278.58	281	522.64	455	36.63
108	71.85	282	143.61	456	348.51
109	146.30	283	369.89	457	684.53
111	10.19	284	302.44	458	826.96
112	413.30	285	372.93	460	736.55
113	369.25	286	102.98	462	381.49
114*	2,028.27	287	926.98	463*	153.81
115*	362.47	288	430.51	464	663.29
116	424.84	289	441.67	465	981.66
117	318.56	290	196.70	466	559.44
119	169.13	292	1,964.97	467	27.97
120	883.00	293	670.40	469	532.92
121	563.07	294	36.67	472	719.12
122	73.53	295	764.52	473	3,449.40
123	266.02	296	119.94	474	74.66
124	121.22	297	7.89	476	239.33
125*	550.59	299	226.67	477	219.59
126	101.30	300	80.32	478	166.69
127*	2,531.69	301	581.64	479	100.97
128	596.53	303	52.47	480*	236.31
130*	2,716.38	304	537.61	481	392.79
131*	1,389.65	305	534.13	484	1,466.20
132	160.14	306	106.89	485	12.58
133	457.01	307	410.55	486	722.14
135	6.93	308	42.39	487	306.65
136*	502.42	309	36.88	488	167.35
137	336.34	311	38.40	489*	255.71
138	59.42	312	81.42	490	216.60
139	135.47	313	79.69	492*	154.08
140	123.64	316	2,442.31	493*	207.01
141*	138.09	317	261.21	495*	444.33
142	488.86	318	80.39	496	116.20
143	107.87	319*	86.39	497	621.98
144	201.91	320	828.19	498	389.42
145	84.[illegible]	321	447.60	499	233.03
146	842.10	322	45.66	500	194.27
147	1,488.81	324	326.96	501	9.28
148	12.82	325	1,568.18	502	147.03
149*	372.22	327	728.41	504*	121.29
150	361.21	328*	202.41	505	304.94
151	157.58	330	109.48	506	212.81
152	39.83				
153*	5,582.44				
155	1,999.42				

Вкладки зібрані у всіх клясах життєвого забезпечення .... $ 224,627.81

Виплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	заплатив	Відділ	Заплатив
5	29.20	153*	42.15	346	69.35
6	21.40	155	21.00	347	43.80
7	3.20	156	20.70	349	30.15
8	5.70	157	11.10	350	12.20
10	22.10	158	25.45	353*	48.20
13	24.40	161	2.55	361*	36.55
14	27.10	164	1.10	364	15.50
16	27.30	170	61.15	367	48.20
17	15.10	172	18.80	368	85
19	48.80	173	47.70	371	76.60
20	15.20	174	85.15	372	23.20
21	9.60	176*	48.00	374*	40.30
22*	145.30	182	3.20	375	69.80
25	22.85	183	41.80	379	12.20
27	21.80	184	1.10	383	18.40
29	11.00	191	1.10	385	67.10
35	12.85	194	50.10	387*	44.65
37	1.35	204	13.05	399	52.40
39	9.20	206	66.10	402*	108.75
42	43.20	211	22.10	403*	35.75
47	35.00	214	24.25	404	47.35
48	6.30	218	7.20	406	9.20
49	4.80	219	29.70	407	80.60
50	9.20	220	20.20	408	9.60
52	6.40	221	212.70	411	6.40
55	8.30	226*	12.20	418*	50.65
58	14.00	231	85	419	35.25
59	4.50	233	34.40	422	15.20
68	2.95	234	4.45	424	12.20
75	1.70	237	12.20	426*	57.20
76	4.80	238*	20.40	430	38.00
78	39.30	239	1.10	432	96.95
83	72.05	240	83.10	434	11.00
85*	11.00	245	9.20	436	14.00
90	7.10	247	1.00	437	4.45
93	85	251*	20.30	438	9.20
94	32.40	254	15.10	439	136.75
102	2.30	261	3.20	440*	86.05
103	13.65	266	32.75	441	22.00
105	35.80	268	11.00	443	38.35
106	14.00	270	3.05	444	11.65
107	11.00	271*	3.05	445	159.70
110	18.80	277	179.00	455	11.00
114*	43.45	278	24.25	456	91.40
115*	12.65	282	.85	460	11.00
116	48.20	287	58.90	462	20.30
120	18.90	292	12.20	464	6.30
121	13.30	293	12.20	465	38.45
122	21.80	295	89.80	472	10.10
123	2.90	303	9.60	473*	59.80
124	1.70	304	1.90	480*	13.55
125*	67.50	305	33.60	484	13.90
127	6.50	306	27.40	486	9.85
130	23.20	307	12.20	487	22.00
131*	4.65	309	8.60	492*	3.95
133	2.80	316	3.95	493*	55.00
136	26.70	317	2.55	495*	11.00
139	1.10	327	9.20	497	4.80
142	3.60	332	2.45	498	22.35
146	35.80	334	17.00	500	13.20
147	18.10	336	18.40		
149	25.00	340*	45.55	502	30.40
150	14.20	344	1.10	505	11.10

Вкладки зібрані від членів в клясі Акцидентового Забезпечення .... $ 5,245.55

Прибутки:

за місяць листопад, 1971 р.

Членські вкладки	$ 229,873.36
Відсотки від бондів	72,149.79
Відсотки від гіпотечних позичок	37,722.65
Прибутки друкарні й книгарні	33,723.35
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н. Й.	18,576.48
Податок від заморґеджованих реальностей	4,630.00
Дивіденда від стаків	4,130.00
Зворот федеральних податків і соц. забезпечення працівників	4,046.90
Відсотки від членських позик	2,466.33
Чинш за реальности при 77-83 Гренд вул., Джерзі Сиді	2,000.00
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства	1,282.00
Зворот секретарської винагороди	1,226.71
Зворот стейтових податків та забезп. від безробіття працівників	229.37
Зворот оплати за шпитальне забезпечення працівників	168.45
Зворот канадських податків і пенсійної плати працівників	110.75
Зворот коштів подорожі обласних організаторів	100.00
Зворот за виготовлення друків	2.90
Разом:	$ 412,439.01

ІНВЕСТИЦІЇ

Сплачено гіпотечних позичок	$ 90,595.13
Сплачено позичок на членських грамотах	$ 11,883.10
Разом:	$ 102,478.23

ПОВТОРЕННЯ

Членські вкладки, прибутки від інвестицій та звороти	$ 412,439.04
Сплачені інвестиції	102,478.23
Разом — прибутки в листопаді	$ 514,917.27

Видатки:

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$ 133,750.00
Пенсійна оплата працівників	61,652.34
Видатки друкарні й книгарні	32,845.88
Грошеві звороти	21,167.31
„Свобода" за орган	16,600.00
Платня працівників	12,912.11
Платня головних урядовців	5,583.35
Загальні кошти подорожей	4,133.42
Оплата за шпитальне забезпечення працівників	3,939.12
Кошта подорожей обласних організаторів	2,632.72
Винагорода обласних організаторів	2,550.00
Федеральні податки і соціяльне забезпечення працівників	2,000.00
Виготовлення друків	1,566.98
Загальні канцелярійні видатки	1,379.23
Чинш за канцелярії	1,000.00
Канадські корпораційні податки від приходів	929.57
Премія за реасекурацію	719.72
Поштові оплати	594.46
Телефон	569.34
Обслуга машин IBM	520.10
Машини і канцелярійне устаткування	507.25
Лікарські бадання нових членів	370.70
Спортова акція	368.34
Вкладки за дітей, яких родиці померли	330.88
Видатки на реальності при 77-83 Гренд вул., Джерзі Сиді	254.77
Кошта обласних засідань	239.00
Закуплено відділових приборів	199.00
Оголошення	152.50
Дивіденда для наново принятих членів	112.40
Вплати до асекуційних урядів	105.00
Кошта вдержання Канадської Канцелярії	100.00
Податок від заморґеджованих реальностей	60.56
Вкладки до Братських Конґресів	60.00
Книжки й друки	42.68
Винагоорда для відділових організаторів	40.00
Видатки при виготовленні англомовної Енциклопедії Українознавства	5.00
Разом:	$ 309,003.09

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ

за місяць листопад 1971 р.

5	Пукіш Василь	$ 500.00
8	Матушкевич Іван (подвійне забезп.)	500.00
13	Кріль Мінні П.	1,000.00
13	Кріль Мінні П.	1,000.00
13	Древецька Анна	750.00
21	Захарчук Василь	1,000.00
25	Квасниця Ольга	1,000.00
27	Лучаковський Микола Б.	1,000.00
38	Гулик Давид М.	1,000.00
45	Вонс Стефанія	30.00
45	Лопата Андрій	500.00
55	Ільчатин Марія	1,000.00
59	Глева Павло	500.00
59	Глева Іван	500.00
64	Ющишин Текля	500.00
64	Воленська Анна	1,000.00
73	Витязь Михайло	500.00
75	Слупецький Іван	1,000.00
91	Сендега Стефан	1,000.00
96	Кульчицький Атанас	1,000.00
102	Гловацький Михайло	500.00
102	Максимів Гертруда	1,000.00
102	Можеловська Пазя	500.00
106	Камінська Анна	30.00
106	Онисьо Стефан	1,000.00
127	Кость Юрій	500.00
127	Кость Юрій (подвійне забезп.	500.00
130	Мостовик Маріян	500.00
132	Палка Іван	1,000.00
146	Стахович Галина	1,000.00
175	Долотович Віктор	500.00
204	Ярич Альбіна	1,000.00
204	Лепкий Лев	500.00
204	Дусаненко Іван	500.00
206	Корнелюк Марія	1,000.00
209	Лукашевич Іван	500.00
210	Морозович Анна	1,000.00
213	Ярмолович Петро	1,000.00
217	Лопатка Францішка	1,000.00
220	Волехівський Михайло	1,000.00
221	Куньо Катерина	750.00
240	Задорожний Іван	500.00
247	Сасс Дмитро	1,000.00
270	Лахоский Петро	1,000.00
284	Воляньский Павло Ц.	1,000.00
292	Филип Романів	1,000.00
292	Убога Марія	500.00
293	Серкес Анна	500.00
305	Сороканич Стефан	1,000.00
305	Поступак Константин Д.	1,000.00
316	Кучмій Микола	1,000.00
323	Залозь Василь	500.00
323	Залозь Василь	500.00
325	Сидорко Іван	2,000.00
336	Терлецький Павло	500.00
339	Вудай Текля	500.00
342	Вадяк Галина	1,000.00
345	Худяк Дмитро	1,000.00
371	Войкевич Петро И.	500.00
373	Томчук Катерина	500.00
375	Пилюк Стефан	500.00
375	Волошанський Микола	500.00
375	Волошанський Микола	500.00
375	Волошанський Микола	500.00
379	Кок Олександер	500.00
382	Кроляк Текля	1,000.00
423	Кошак Ізидора	1,000.00
432	Крамар Роман	500.00
432	Крамар Роман	1,000.00
441	Федорчук Андрій	500.00
448	Гайдамаха Іван	300.00
489	Шерей Василь	500.00
450	Івахів Гертруда	500.00
	Разом:	$ 53,800.00

ПОВТОРЕННЯ

Виплати посмертних допомог	$ 53,800.00
Інші виплати	$ 309,003.09
Разом — виплачено з Фондів Забезпеченевих	$ 362,803.09

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ:

Стипендія для Юрія Яремка	$ 400.00
Пожертви для:	
Консисторії Української Православної Церкви	$ 1,000.00
Пласту в Канаді	200.00
Здвигнення пам'ятника Т. Шевченка в Арґентині	100.00
Разом:	$ 1,700.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

Виплата по бл. п. Александрі Климович Відд. 432	$ 354.34
Разом — виплата з фонду Сирітського	$ 354.34

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальності в Кергонксон, Н. Й.	$ 20,806.88
Разом — виплати з Фонду Захисту	$ 20,806.88

ІНВЕСТИЦІЇ

Збільшено гіпотечну позичку	$ 15,549.27
Видано позичок на підклад грамот	6,316.33
Закуплено стаків	94,800.00
Піднесено вартість Реальности	1,201.79
Збільшено позичку для Укр. Нац. Корпорації для Відновлення Міста	80,000.00
Разом інвестовано в листопаді	$ 197,867.39

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ

6	Пециляк Іван	$ 30.00
13	Слободян Катерина	30.00
20	Когут Михайло	30.00
21	Білас Анна	30.00
27	Мосора Михайлина	30.00
27	Ратич Андрій	30.00
30	Величко Едвард	30.00
33	Бурдяк Катерина	30.00
52	Кремінець Анна	30.00
56	Пилипчук Павло	30.00
59	Бакай Марія	30.00
59	Варій Марія	30.00
63	Пісоні Неокіля	50.00
63	Геліт Франко	30.00
63	Кухта Іван	30.00
63	Татунчак Василь	30.00
88	Мицишин Морис	30.00
103	Мука Василина	30.00
109	Гураль Михайлина	30.00
113	Місько Анастазія	30.00
113	Козевчак Марія	30.00
114	Вучацький Ілярій	30.00
114	Смоляк Іван	30.00
116	Поторока Марія	30.00
127	Гриндик Стефан	30.00
133	Федік Марія	30.00
147	Чубенко Теодора	30.00
153	Ефіменко Катерина	30.00
155	Сефчек Іван	30.00
165	Вовк Дмитро	30.00
155	Романко Анна	30.00
155	Прус Петро	30.00
155	Макар Іван	30.00
158	Козяк Юлія	30.00
171	Князь Юрій	30.00
173	Халус Никола	25.00
204	Дубляник Анна.	30.00
211	Дзуль Михайло	30.00
223	Маліборський Михайло	30.00
228	Копча Анна	30.00
230	Бернард Стефан	30.00
230	Мітулінська Анна	30.00
240	Стеткевич Маркіян	30.00
240	Стеткевич Стефанія	30.00
253	Заячковський Теодор	30.00
257	Рудник Григорій	30.00
272	Мельник Анна	30.00
276	Крис Галина	30.00
289	Дрон Петро	30.00
289	Олійник Анна	30.00
292	Сабатюк Василь	30.00
301	Галущак Антін	30.00
303	Марчак Иосип	30.00
316	Коритко Дмитро	30.00
324	Карпин Ольга	30.00
339	Собчак Катерина	30.00
352	Яворський Данило	30.00
361	Балацька Марія	30.00
361	Фатюк Ольга	30.00
361	Гульоватий Олекса	30.00
361	Горішний Іван	30.00
361	Гурин Станислав	30.00
361	Сцебело Евген	30.00
361	Шимкович Павлина	30.00
364	Небожук Иосип	30.00
364	Небожук Анна	30.00
364	Сіка Марія	30.00
364	Лев Мокрина	30.00
367	Хвесік Петро	30.00
371	Піговарський Іван	30.00
373	Гресько Марія	30.00
397	Авґустін Стефан	30.00
406	Сайкевич Григорій	30.00
438	Терлеський Василь	30.00
454	Гарема Домка	30.00
456	Березовська Марія	30.00
456	Лазор Анастазія	30.00
469	Юрійчук Іван	30.00
	Разом:	2,415.00

ПОВТОРЕННЯ

Виплачено допомог	$ 2,415.00
Стипендія і пожертви	1,700.00
Разом — виплати з Фондів Братських	$ 4,115.00

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ

Готівка з кінцем місяця жовтня, 1971 р. осталася	$ 419,546.46
Прибутки за листопад	$ 514,917.27
Разом:	$ 934,463.73
Видатки за листопад	$ 585,946.70
Готівка з кінцем листопада, 1971 р. осталася	$ 348,517.03

Баланс

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	$ 348,517.03
Бонди й стаки	26,077,330.69
Гіпотечні позички	7,610,724.57
Позички на чл. грамоти	534,733.72
Реальності	634,412.15
Друк. і електронні машини	32,402.70
Позичка для Укр. Корп. для Відновлення Міста	1,343,539.41
РАЗОМ:	$ 36,581,660.27

СТАН ДОВЖНИЙ

Фонди:

Забезпеченеві	$ 35,957,013.78
Братські	318,313.51
Сирітський	157,823.36
Захисту	115,712.11
Наглої Потрієби	32,797.51
РАЗОМ:	$ 36,581,660.27

ПЕТРО ПУЦИЛО, касир

Успішні Річні Збори 5-го Відділу УНС

Асторія (В.Л.) — Тут в суботу дня 18-го грудня відбулись успішні і багатолюдні річні загальні збори 5-го Відділу УНСоюзу Б-ва св. Миколая, в яких взяло участь рекордове число членства понад 110 осіб і кільканадцять гостей. Головний Уряд репрезентував заступник голови Головної Контрольної Комісії УНС мгр Іван Винник. Окрім нього на зборах в характері почесних гостей взяли участь: голова Окружної Ради УНСоюзу в Ню Йорку адвокат Іван Флис і головний організатор на стейт Ню Йорк Василь Оріховський.

Збори відкрив голова Відділу редактор Вол. Левенець, вітаючи присутніх членів, представників Головного Уряду і почесних гостей. Останніх голова попросив до президіяльного стола. Річними Зборами проводила Президія в особах: Богдан Демчук — голова, Любомир Гуменюк — заступник голови і п-і Наталія Хоманчук — писар.

Після звітів голови, секретаря, касира і Контрольної Комісії відбулась ділова дискусія над звітами і діяльністю Управи Відділу. Присутні члени, між іншим, схвалили запропоновані Урядом Відділу таких три справи: 1. Звільнити від плачення членських вкладок до братської каси тих членів, які платять вже більше як 30 років; 2. підвищити адміністраційну вплату з 5 на 10 центів; 3. піднести чинш за користування домівкою в церковному будинкові. Голова Контрольної Комісії Маріян Курочка ставить внесок на уділення абсолюторії, (внесок прийнято одноголосно), а голова Президії уділяє слово представникові Головного Уряду.

Мгр Іван Винник, вітаючи всіх членів від Головного Уряду вказав на колосальне значення самого існування УНСоюзу, який в сьогоднішніх умовах є не тільки забезпеченевою установою, але також суспільно-громадською а то й політичною, доказом чого є участь УНСоюзу майже в усіх громадських і політичних установах таких як СКВУ, УККА, ЗУАДК і багато інших; закликав організувати нових членів і підвищувати висоту забезпечення. Вкінці вияснив що багато технічних справ, пов'язаних зі статутом УНС та відповідав на питання присутніх.

Василь Оріховський після привітання радив користуватися членству акцедентовими грамотами, які є дуже корисні та просив тих членів Відділу, які ввійдуть до Управи доложити всіх зусиль на організацію нового членства.

Адвокат Іван Флис подякувавши за запрошення на Збори, підкреслив, що сьогоднішня численна участь в зборах свідчить, що всім нам, тобто цілій українській спільноті в ЗСА потрібно УНСоюзу, існуванням якого повинні ми всі гордитися. Адвокат Іван Флис, як і його попередники підкреслю в а в важливість справи приєднування нових членів.

Відтак присутні вибрали Виборчу Комісію в особах: Т. Матвіїв, С. Ковалівський, І. Чуба, О. Галатин і М. Оприско. Були виставлені два кандидати на голову Відділу і два кандидати на фін. секретаря. Головою Відділу вибрано 59-ма голосами редактора В. Левенця, другий кандидат А. Малан отримав 45 голосів і залишився заступником голови. Микола Хоманчук перший кандидат на секретаря отримав 79 голосів, п. Ю. Юрків 23 голоси. Крім вже згаданих В. Левенця і М. Хоманчука до Управи були вибрані одноголосно: Меріон Климишин — касир, С. Ковалівський заст. секретаря і М. Оприско, Б. Демчук і І. Чуба — Контрольна Комісія.

Нововибраний голова Відділу подякував присутнім членам за участь і відпоручникам Гол. Уряду за звеличання Річних Зборів та попросив присутніх на перекуску.

БУДИНОК ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

У м. Ворошиловграді з нагоди 170-річчя народження Володимира Даля, автора російського „Тлумачного словника живої великорусскої мови", відбулось наукове засідання, а на будинку вивішено меморіяльну дошку з зображенням профілю російського мовознавця і написом українською мовою: „В цьому будинку в 1801 році народився відомий російський письменник і лексикограф Володимир Іванович Даль". „Літературна Україна" з 14-го грудня сповістила, що в тому майже 200-літньому будинку „нині мешкає місцева письменницька організація". Не відомо, як організація може „мешкати", та ще у такім старім домі.

ВАЖКА КАТАСТРОФА В ЕСТОНІЇ

У Естонській ССР, в не названому „Правдой" з 17 грудня місті, „на слизькій дорозі між містом і Прибалтійською ГЕСС" сталась катастрофа: на автобус, у якому поверталися робітники й робітниці з праці, наїхав вантажний автомобіль. Автобус від зудару загорівся, „двері заклинило і люди видиралися через заднє вікно машини, яке вже також починало горіти". Від зудару й вогню потерпіли 34 особи. Хоч дуже попечених, із здеформованим тілом, обличчями, руками, їх усіх вдалося врятувати. 136 осіб давали свою кров для медичного переливання крови потерпілим. „Декілька жертв аварії перебувають в Ленінградській клініці термічних попечень.

Москва в обороні Куби

Москва. — Офіційна совєтська аґенція ТАСС поширила заяву, яка повторяє кубинську версію, що охоплені Кубою два кораблі на Карібському морі, власниками яких є кубинські втікачі-еміґранти, служили для „піратських і шпигунських цілей" і що тому пізніші американські заходи охорони є „провокацією". Совєти твердять, що Америка пляново провокує погіршення відносин з Кубою Фіделя Кастра, щоб протидіяти щораз кращим її взаєминам з різними країнами Південної Америки.

Сенатор - к о н серватист Джеймс Боклі висловив думку, що включення у виборчий список віце - президента Спіро Еґню додасть чималу кількість голосів для перемоги президента Р. Ніксона в наступних виборах.

Головний Уряд УНСоюзу:

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

JOSEPH LESAWYER
Головний предсідник
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Заступник головного предсідника
JOHN TELUK
105 McKinley Avenue
New Haven, Conn. 06515

Заступник головного предсідника на Канаду
Senator PAUL YUZYK
1839 Camborne Cresc.
Ottawa, Ont., Canada

Заступниця головного предсідника
MARY DUSHNYCK
2104 Caton Avenue
Brooklyn, N.Y. 11226

Заступник головного предсідника і рекордовий секретар
WALTER SOCHAN
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний секретар
JAROSLAW PADOCH
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Головний касир
PETER PUCILO
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

JOHN HEWRYK
327 McAdam Avenue
Winnipeg 4, Man., Canada

IWAN WYNNYK
16-20 East 7th Street
New York, N.Y. 10003

BOHDAN HNATIUK
535 Prescott Road
Merion Station, Pa. 19066

IWAN SKALCHUK
831 N. 21st Street
Philadelphia, Pa. 19130

MICHAEL DANYLUK
1518 East Lake Street
Minneapolis, Minn. 55407

ГОЛОВНІ РАДНІ:

WASYL DIDIUK
14[illegible]A Grenadier Road
Toronto 3, Ont., Canada

STEFAN HAWRYSZ
155 Erdenheim Road
Philadelphia, Pa. 19118

TARAS SZMAGALA
7725 Selwick Drive
Parma, Ohio 44129

BOHDAN FUTEY
4418 Forest Hills Blvd.
Parma, Ohio, 44134

ANATOLY DOROSHENKO
586 Roy Orive
Wooddale, Ill. 60191

ANNA HARAS
1930 Greenleaf Street
Bethlehem, Pa. 18017

DMYTRO POPADYNEC
3323 Zotique Street
Montreal 36, Que., Canada

TARAS SHPIKULA
5466 W. Haddon Avenue
Chicago, Ill. 60651

ANNA CHOPEK
117 Greenfield Road
Mattapan, Mass. 02126

WALTER ZAPARANIUK
1211 Downer Avenue
Utica, N.Y. 13502

MYRON KUROPAS
1752 N. Normandy Avenue
Chicago, Ill. 60635

MYROSLAW KALBA
3779 Quitman Street
Denver, Colo. 80212

EUGENE REPETA
19941 Binder
Detroit, Mich. 48234

ANDREW JULA
15 Sands Avenue
Ambridge, Pa. 15003

Головний редактор „Свободи"
ANTHONY DRAGAN
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

10-річчя „Англо-українських вістей"

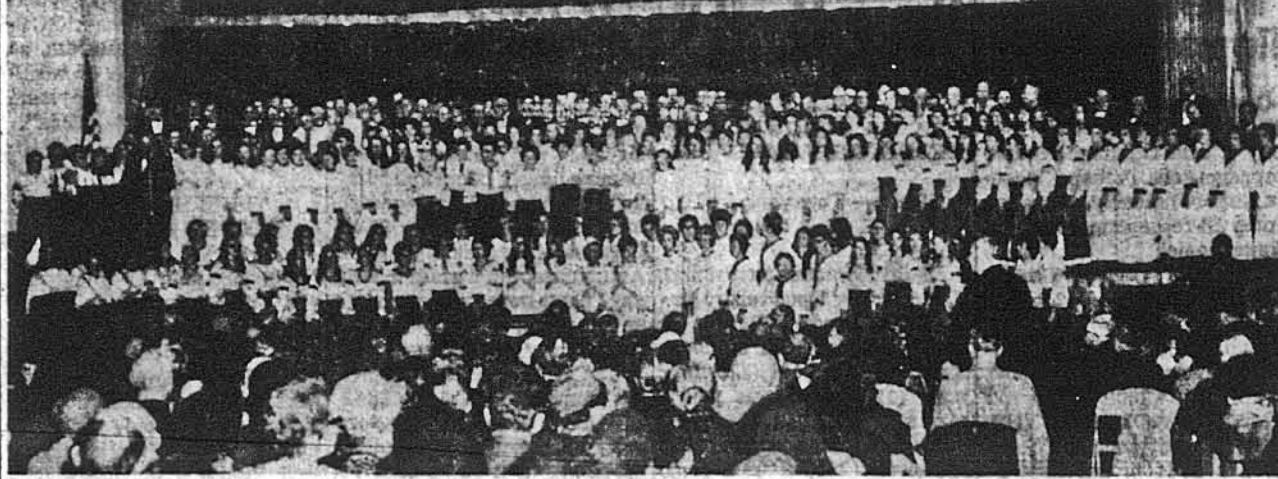
Лондон. — У кінці листопада ц. р. вийшло 34-те число англомовної газети „Англо-Українські Вісті", що є пресовим органом Англо-Українського Товариства у Великій Британії. Газета розпочала виходити з 1961 року. У найновішому числі поміщено багато матеріялів про національний опір та боротьбу в Україні, Статті про Аллу Горську, із фото, і про Валентина Мороза, а також відомості про діяльність Англо-Українського Товариства, про церковні справи, про Постанови Світової Антикомуністичної Ліги молоді, в яких Валентина Мороза поставлено за зразок для молоді всього світу. Поміщено також у перекладі на англійську мову чимало вісток із підпільного „Українського Вісника".

ХОР ТА БАНДУРИСТИ НА ТЕЛЕВІЗІЇ В КЛІВЛЕНДІ

Церковний Хор та Бандуристи під диригентурою маестра Григорія Китастого з Української Православної Церкви св. Володимира в Пармі, Огайо виступить з Різдвяною програмою в неділю 2-го січня 1972-го р. о год. 1:30 дня, а також 7-го січня 1972-го р. о год. 1-ій вночі. Передачі будуть передаватися на каналі ч. 5. W.E.W.S. в Клівленду, Огайо.

Алла Коссовська

ТРІЮМФ УКРАЇНСЬКОЇ ПІСНІ

Манифестаційний концерт на пошану сл. п. Миколи Леонтовича в Ню Йорку: резолюції читає проф. С. Вожаківський

Давно вже заля Фешен Інституту в Ню Йорку не бачила такого велелюдного і величного збору українців усіх генерацій, як у неділю 12 грудня на великому концерті-манифестації, присвяченому пам'яті славного українського композитора Миколи Леонтовича в 50-річчя його трагічної смерти.

З притишеним гомоном розтікалися людські потоки поміж рядами, заповнюючи крісла, аж поки заля не була виповнена вщерть. Багатьом не вистачило крісел, і они терпляче вистояли попід стінами всю імпрезу.

Фахове слово про М. Леонтовича сказав композитор-музиколог, д-р Ігор Соневицький. Виразна дикція, яка допомогла донести до слухачів цікавий зміст, уміння заволодіти їхньою увагою сприяли успіхові цієї прекрасно опрацьованої доповіді. На прикладі життя і творчости ювілята слухачі переконалися, що нищення української культури большевиками не є мітом, „вигадкою озлоблених еміґрантських політиків", що вже тоді, на початках совєтської влади, ставлення до нашого культурного відродження було неґативним і поборювалося всіма засобами, аж до фізичного знищення його носіїв.

Урочисто і зворушливо прозвучали Молитва Господня і Післяпричасна Леонтовича у виконанні хору „Гомін України" з Лонг Айленду", під диригентурою Ю. Ґураля.

Дівочий хор „Жайворонки" при Осередку СУМА ім. ген.-хор. Т. Чупринки під керуванням Р. Степаняка проспівав дві пісні: „Зеленая та ліщинонька" і „Ой, матінко моя", яка, за словами диригента, виконувалася вперше. Сольо виконала з глибоким чуттям Марта Степаняк-Кокольська. Акомпаніювали хорові і солістці Т. Левицький.

Мішаний хор ім. М. Леонтовича з Ірвінґтону під диригентурою С. Вожаківського виконав дві пісні: „Ой, у лісі при дорозі" і „Ой, часпора до куреня". Ці мало знайомі пісні присутні вислухали з великим інтересом.

З життерадісними „Вишнями-черешнями" і незмирущим „Дудариком" виступив хор церкви Івана Хрестителя з Нюарку під диригентурою М. Добоша. З приємністю треба підкреслити зіспіваність хору у виконанні цих пісень.

Бурю оплесків викликали малі бандуристи Школи Українознавства в Бавнд Бруку і при Українському Народному Домі в Джерзі Сіті, які, разом з хором „Боян" із Перт-Амбой-Елізабету, виконали „Ой, горе тій чайці" і „Гей ви, стрільці січові". Диригував Р. Левицький.

Соковито прозвучав спів хору церкви св. Володимира з Ню Йорку в двох піснях „Ой, сів-поїхав" та „В полі, в полі". Диригував В. Завітневич.

Чоловічий хор „Прометей" з Філядельфії виконав популярну пісню „За річкою, за Дунаєм" і героїчну „Отамане, батьку наш". Спів прозвучав гармонійно і потужно.

З найбільш популярним „Щедриком" та уривками з опери „На русалчин Великдень" виступив добре відомий мішаний хор „Думка" з Ню Йорку. Уривки з цієї опери показали, що творчість Леонтовича досягла такого високого рівня, який дозволяє їй стати в одному ряді з творчістю визначних европейських композиторів. На превеликий жаль, рука ворожа не дала розвинутися на повну сила талантові композитора, і опера лишилася незакінченою. Диригував хором О. Берник.

Прекрасно прозвучав насправді русалчин, кришталево-ніжний голос солістки О. Зам'ятої, зливаючись в гармонійному дуеті з тенором В. Тершаківцем. Акомпаніював О. Омельський.

Дружніми голосними оплесками схвалила авдиторія політичну резолюцію, прочитану С. Вожаківським, в якій висловлено протест проти нищення Совєтами української культури і її творців: музик, поетів, письменників, скульпторів, науковців.

Після перерви всі хори, які не вмістилися на сцені і мусіли зайняти частину залі перед сценою (коло 400 осіб), виступили спільно, проспівавши „Козака несуть" і „Ой, зійшла зоря", в якій сольо виконали Ю. Федорів і О. Зам'ята. Диригував В. Завітневич.

Глибоким і радісним почуттям національної солідарности був насичений спів „Ще не вмерла", що виник спонтанно і потужно струснув стінами залі. Цим концертом-манифестацією українська еміграція засвідчила, що вона існує, як національний моноліт, що вона відчуває свій живий зв'язок з Батьківщиною і радо підтримає боротьбу України за „її життя, її права".

Спонзорував концерт-манифестацію Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій в Ню Йорку при співучасті Асоціяції Діячів Української Культури і Хорів Метрополітальної Округи.

Степан Нановський

(Посмертна згадка)

Сл. п. Степан Нановський, який помер 9 вересня 1971 р. після довгої хвороби в Янґставні, Ог., і який був з усією родиною довголітнім членом УНСоюзу, Відділ 140, походив із Галичини. Він народився в 1891 р., до ЗСА прибув у 1911 р., потім повернувся ще на два роки в Україну й остаточно поселився в Янґставні в 1913 році. Одружився з Мэрією Колодруб, з якою мав сина д-ра Джона Нановського, тепер адміністратора стейтового коледжу в Клерйон, Па. Покійний осиротив велику родину в Америці і в Україні. Сл. п. Степан Нановський до смерти був членом УНСоюзу, співав у церковному хорі в Янґставні, брав активну участь у церковному й громадському місцевому житті, двічі він був обраний делеґатом та брав участь у Конвенціях УНСоюзу. Бизнесові справи залишив у 1945 році, і свій вільний час віддавав потім Церкві, громаді та родині.

Н. Н.

ПОМЕРЛА СВ. П. ЛІДІЯ ТРАЧУК

Ню Йорк. — В суботу 25 грудня ц.р. тут померла після важкої серцевої недуги св. п. Лідія Трачук, дружина Аркадія Трачука. Панахиди були відправлені в неділю 26 і в понеділок 27 грудня і остання буде відправлена у вівторок 28 грудня у Свято-троїцькій Катедрі біля Вільямсбург Бридж, Бруклин, Н.И. і звідти ж відбудеться похорон в середу 29 грудня о год. 9-ій ранку.

„УКРАЇНСЬКА" МОЛОДЕЧА КІНОСТУДІЯ

Московська „Правда" з 16-го грудня повідомила про працю кінолюбительської студії в м. Херсоні, під назвою „Молодість". Та кіностудія випустила кілька аматорських фільмів, працює при Херсонській станції молодих техніків, ка огляді дитячих кінофільмів дістала кілька нагород. Вістка ілюстрована фотознімкою, на якій видко молодих кінолюбителів на тлі написів російською мовою: „Киностудия", „Песня" і т. п.

ПОВІДОМЛЕННЯ

На нагробний хрест на могилі
сл. п. ВАСИЛЯ КОСАРЕНКА-КОСАРЕВИЧА
видатного публіциста, автора політичної праці п. н. „Московський Сфінкс", склали пожертви такі Громадяни і Приятелі Покійного:

$20.00 — інж. Мирон Лепкалюк;
по $10.00 — ВП. Лідія і Роман Придаткевичі, І. Е. Лозинські, „Карпати" — взуття і м'ясарня „Броди";
по $5.00 — ВП. Сава Никифоряк, Осип Утриско, Галина Носковська-Гірняк, Василь Вереш, Ольга і Роман Гуглевичі, Роман Гойдиш, Юліян Ревай, Іван Тершаковець;
$3.00 — ВП. Василь Палідвор;
по $2.00 — ВП. Лука Луців, М. Дольницький, Мирослав Клюфас, Евген Манацький, Іван Козак;
по $1.00 — ВП. Михайло Клецор, Лев Пришляк.

Разом із попередніми пожертвами (86 дол.) і теперішніми в сумі 105 дол., досі зібрано суму 191.00 дол. Щиро дякуємо за Ваші ласкаві пожертви і просимо надсилати дальші на адреси книгарень „Арка", „Еко" і „Сурма" в Ню Йорку.

Комітет

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУНЯ

бл. п.

БОГДАНА ПОПЕЛЯ

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ

в Церкві СВ. ВОЛОДИМИРА і ОЛЬГИ
в ЧИКАГО, Ілл.

в суботу, 1-го січня 1972 року
о год. 7:15 ранку

Родину, Приятелів і Знайомих просить про молитви за спокій душі Покійного
в безмежному болю

дружина — МАГДАЛИНА
син — ОРЕСТ з дружиною
БОГДАННОЮ і донями:
МАРТУСЕЮ і ОЛЮНЕЮ

Список Жертводавців, які зложили пожертви на фонд „Церква в Потребі"
через Т-ва за Патріярхат УКЦ, Гартфорд.

Замість квітів на могили:

бл. п. ЕМІЛІЇ ПАВЛИНИ ГАДЗЕВИЧ

93 Відділ СУА	$10.00	Оприско Катерина	1.00
Крамар Анна	5.00	Радович Микола і Анна	10.00
Локоть Євгенія	2.00	Теслюк Володимира	3.00
Любинська Анна	3.00	Федитник Надія	1.00
Мерещак Анастазія	2.00		
Пришляк Александер і Анна	20.00		

бл. п. ЕМЕЛІЇ ПАВЛИНИ ГАДЗЕВИЧ

Кузьма Роман	$10.00	Кузьма Орест	$10.00

бл. п. ОЛЕНИ КОЦЮБИ
Матері п. Стасишин Стефи

Дирекція фірми Wiremold Co., West Hartford	$15.00

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. д-ра ОЛЕКСИ ОЛІЙНИКА
складає 25.00 долярів
на фонд „Церква в Потребі".

Родині вислови глибокого співчуття.

Михайло ДУМКА

Замість квітів на могилу
бл. п. ВАСИЛЯ ГУСАРА
на Фонд Катедри Українознавства в Гарварді зложили

Василь і Дарія Гусар	$10.00
Марія і Ярина Турко	20.00
Анна і Стефан Неуп	10.00
Ольга і Степан Парубчак	10.00

Загальні Збори 1-го Відділу ОДВУ в Асторії, Н. Й.

Загальні Збори 1-го Відділу Організації Державного Відродження України ім. Евгена Коновальця відбулося 5-го грудня 1971 р. Збори відкрив уступаючий голова, Іван Іленко та попросив приявних однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять передчасно померлого на весні ц. р. відданого члена Відділу, сл. п. Василя Мастикаша.

Зборами проводила президія в складі: Авксент Дорошенко — председник, Лев Куделя — секретар. Про працю Відділу звітували: голова — Іван Іленко, секретар — Маруся Серна і скарбник — Авксент Дорошенко. Крім членських сходин, Різдвяної Коляди, голова і члени Відділу взяли участь у бенкеті на вшанування проф. Константина Лиска, довголітнього дириґента хору української католицької церкви Чесного Хреста в Асторії, на якому голова Відділу І. Іленко зложив подяку. Голова брав участь у праці Комітету Оборони Української Мови і Традицій в Асторії. Відділ взяв участь в посвяченні прапору 23-го Відділу ОДВУ в Алентавну, яке відбулося літом ц. р. на Оселі ім. Олега Ольжича та на якому найстарший член нашого Відділу 80 літній Михайл Гурин склав привітальне слово. Відділ теж брав участь у Ювілейних Святкуваннях 50 ліття УВО, і на бенкеті у 40 ліття Українського Золотого Хреста у Статлер Гілтон Готелі в Ню Йорку восени цього року. Крім участи у всіх починах заініційованих Центральною Управою ОДВУ і Братніми Організаціями, члени Відділу брали участь у загальних громадських акціях.

По діловій дискусії, на внесок голови Контрольної Комісії Михайла Гурина, уділено Управі абсолюторію. Нову Управу на 1971-2 рр. вибрано в слідуючому складі: Володимир Процик — голова, Лев Куделя — заступник голови, Маруся Серна — секретар, Авксент Дорошенко — скарбник, Іван Іленко — член Управи. Контрольна Комісія: Михайл Гурин — голова, Дмитро Граб і Семен Мисс — члени. Обговоривши плян праці на найближчі місяці, нововибраний голова подякував за довір'я і звернувся до членів із закликом збільшити свою активність, щоб було можна поширити діяльність Відділу.

А. Дорошенко

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 30-го ГРУДНЯ 1971 р.

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1971 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскорше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ЧЕТВЕР, 30-го ГРУДНЯ 1971 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

Стипендійний Фонд ім. проф. Олекси Петрова при УВАН

Олекса Іванович Петров — народився 16-го лютого 1887 року в селі Обланка, Єлізаветградського (тепер Кіровоградського) повіту, Україна, помер 13-го серпня 1969 р. в Міннеаполісі.

В 1915 р. Олекса Петров закінчив Київський Політехнічний Інститут. Покликаний до Російської Армії, працював військовим інженером. В рр. 1918 - 1920 працював у Міністерстві шляхів УНР. В 1920 р. еміґрував до Польщі, а в 1924 р. переїхав до Чехо-Словаччини і брав активну участь у праці Української Господарської Академії в Подєбрадах, як викладач, доцент і професор. У 1946 р. був професором Українського Технічно - Господарського Інституту в Реґенсбурґу.

Все своє життя проф. Олекса Петров брав активну участь в українському громадсько-політичному і церковному житті.

Дня 25-го лютого 1963 р., проф. Олекса Петров склав заповіт — тестамент, в якому призначив 43,4% своїх заощаджень Українській Вільній Академії Наук у ЗСА на стипендійний фонд ім. Олекси Петрова для видачі стипендій докторантам з українознавчих дисциплін (історія, економіка, географія, проблема демографії) в розмірі $ 1,000.00 річно. Українська Вільна Академія Наук у ЗСА — повідомляє, що в 1971 - 1972 академічному році, із Стипендійного Фонду ім. Олекси Петрова буде виділена стипендія в сумі $1,000.,— для докторанта зі згаданих вище дисциплін.

Особи які бажають одержати стипендію, мають надіслати на адресу Академії про це заяву з поданням життєпису, даних про освіту, про сучасні студії з зазначенням теми дисертаційної праці та відповідну рекомендацію від професора — наукового керівника. Термін подання до 31-го січня 1972 р. Адреса: The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., Inc., 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025.

Інж. Конрат Гусак перевибраний...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

чар — секретар. Товариський Суд: Степан Сідлярчук — голова, Михайло Волощук — заступник, Іван Банадига — секретар.

Збиранням УНФонду в Бостоні переважно займався секретар Відділу Михайло Франківський, який в минулому році самий зібрав кругло 1.000 дол. за що Збори дали йому признання. Збиранням УНФонду теж займався скарбник Відділу, Володимир Федорів. Щоб далі успішно переводити збірки УНФонду збори вибрали Михайла Франківського на голову збірщиків УНФонду на Бостон і околицю.

Бостонський Відділ УККА заздалегідь запланував відзначити Роковини Української Державности і Соборности в неділю 23-го січня 1972 року. Тому, що 22-го січня припадає на суботу, то український національний прапор буде вивішений перед ратушем (Сіті Гол) в п'ятницю 21-го січня 1972 р. о год. 12-ій дня. Просимо Бостонську громаду взяти численну участь в тих історичних урочистостях.

УККА виконує велику працю для української справи тут в ЗСА і тому ми повинні всіми силами ту працю підтримати і обов'язком нашим є зложити даток на УНФонд УККА, не праця цілого нашого суспільства.

СПОРТ

УСПІХ ЛЕВІВ У ЗМАГАННЯХ ЗА НАЦІОНАЛЬНУ ПРОФЕСІЙНУ ЧАШУ ЗСА

Леви — Геркулес 4 : 1 (1 : 1, 1 : 0).

До футбольних змагань за Національну Професійну Чашу ЗСА, трофей Девара т. зв. Ю. С. Опен Кап зголосилися в цьому році (175 дружин (121) в минул. році), а до компетиції за а „аторську" Чашу зголосилися 151 дружини (201) в мин. році, (майже 25% менше) з цілої Америки. Зі стейту Ілліной зголосилися 13 футбольних дружин до компетиції за професійну Чашу, а лише 11 до змагань за аматорську Чашу ЗСА.

Керівником (комішенер) футбольних змагань, за професійну і аматорську Чашу ЗСА в нашому стейті Ілліной назначено Джорджа Мара, колишнього керівника-менаджера професійної дружини Мустанга, а перед тим кількарічного менаджера німецької дружини Швабен та Репрезентації Чикаго.

З 3-ох місцевих українських дружин (УАСТ „Леви", СК СУМА „Крила" та СК СУМА „Тигри"), лише одна професійна футбольна дружина УАСТ „Леви" зголосилася до компетиції за професійну Чашу ЗСА. У першій рунді змагань за трофей Девара перемогли Леви дружину Швабен 2:0 з двох стрілів Вадима Мишалова у неділю 28-го листопада та виелімінували німців від дальшої участи в цій компетиції, заквалифікувалися до чвертьфіналу Стейту Ілліной з грецькою дружиною Геркулес, в складі якої є деякі бувші чемпіони Олімпікс. Леви перемігши технічно-добру грецьку дружину Геркулес в доґривці рахунком 4:1, заквалифікувалися до півфіналу Стейту Ілліной, в якому стрінуться з польськими Орлами, які в перших змаганнях перемогли німців Ґрін Вайт 2:0, а в других чеську Спарту 3:0.

В другому стейтовому півфіналі стрінуться хорвати з німецькою дружиною Кікерс. Хорвати, чемпіони Вищої Дивізії групи „Сині" перемогли в перших змаганнях італійців Марунс 2:0, а в других повторених змаганнях греків Олімпікс 1:0. Стейтовий півфінал Леви — Орли Хорвати — Кікерс, мабуть відбудеться в 1972-му р. з огляду на сімковий індорґурнір, який почався в неділю, 19-го грудня в Чикаго в Інтернаціональному Амфітеатрі при 43-ій вулиці і Галстед Евеню.

Змагання Левів із грецькою дружиною Геркулес, які відбулися в неділю 12-го грудня на стадіоні Ганзон парку при зимній погоді й малій кількості глядачів, не були легкі й щойно в півгодинній доґривці (2 x 15) наша дружина перемогла греків рахунком 4:1. У першій півґрі ініціятиву мали Леви, але Нога перестрілив наріжник у 9-ій хвилині, а воротар Геркулес оборонив у 16-ій, а Крат оборонив два ворота Левів у 20-ій хв. Рахунок 1:0 відкрив Рой в 25-ій хвилині, далеким стрілом, витягнувши з воріт грецького воротаря. Після цього наступила контратака Геркулес, але Медина і Круг оборонили ворота Левів у 27-ій хв., а греки перестрілили ворота Левів у 29-ій хв. Іваник оборонив стріл у 39-ій хв. Стріл Роя оборонив воротар Геркулес у 40-ій хв. Після перерви спочатку гра належала до Геркулес і Крат оборонив два рази в 48-ій і 53-ій, а воротар Орест Банах два стріли в 54-ій хвилині. Банах оборонив в 58-ій, Ґрін перестрілив добру позицію в 60-ій, стріл Ноги зловив їх воротар у 64-ій, а стріли Ґріна в 66-ій і стріл Андрущишина в 73-ій хвилині. Орест Банах оборонив вільне в 75-ій, а Геркулес не використав карне з одинадцятки в 78-ій хвилині, м'яч відбився від поперечки воріт Банаха, який оборонив вільне в 78-ій хв, а Рой перестрілив ворота Геркулес у 85-ій. Герман Кріґер зайняв місце Андрущишина в атаці в 86-ій хв. Греки перестрілили вільне в 87-ій, воротар греків оборонив у 87-ій, Банах оборонив стріл у 88-ій, а Геркулес вирівняли 1:1 у 88-ій хвилині з подачі з вільного копу. Наступна півгодинна доґривка (2 x 15 хвилин), в якій Леви кондиційно витримали й стрілили грекам троє воріт. Рой підніс рахунок 2:1 в 92-ій хвилині, воротар греків оборонив у 100ій, а Банах наріжник у 105-ій хвилині. В другій доґривці Банах оборонив два стріли в 106-ій і 107-ій хв. Важливі ворота 3:1 стрілив Іваник, капітан дружини, з далекого стрілу в 109-ій, а Рой припечатав рахунок 4:1 в 115-ій хвилині. Відношення наріжників 7:6 в користь Левів. Головним суддею був М'ят Самаржіч, доктор медицини з Юґославії, а одним з бічних суддів Богдан Левицький. Склад Левів: Банах, Медина, Круг, Крат, Підковірів, Аріяс, Іваник, Ґрін, Нога, Рой, Андрущишин і Герман Кріґер.

ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ ЗА ЧАШУ ЮНІОРІВ ЗСА

Юніори: Леви — Вілметте 3 : 1.

У неділю 5-го грудня футбольна дружина юнаків УАСТ „Леви", чемпіон Дивізії юнаків Південь Національної Футбольної Ліґи Чикаго, перемогли дружину Вищої Школи (Гай Скул) з Вілметте, Ілліной рахунком 3:1 з двох стрілів Гондзалеса і одного стрілу Дійза. Тренером і керівником американської дружини з Вілметте, Ілліной є д-р Ігор Кутинський, бувший воротар дружини УАСТ „Леви" та СК СУМА „Крила". До змагань за Чашу Юніорів ЗСА зголосилися з Чикаго 12 дружин, а з українців лише „Леви".

Петро Головатий

ТРИЗУБ — ВЕСТ ЧЕСТЕР 6 : 2 (3 - 2)

Філядельфія, 19-го грудня 1971 р. Змагання за Чашу ЗСА проти сильної і добре зіграної аматорської дружини з Вест Честеру — виріши Тризуб у свою користь відношенням воріт 6:2. Ворота здобули Людвік, Пулета і Дучілі у першій півґрі, а у другій Дучілі, Дімон і Івенс. Твердий замерзлий ґрунт та зимно — причина, що гра була на низькому рівні і було мало гарних загань. За це гра була завзята і жертвенна, а головно вестчестерці вкладали багато зусиль, щоб осягнути перемогу. Їм удалося в першій півґрі здобути провадження і вдержати майже рівноряд ну гру, але в другій півґрі Тризуб опанував гру і він її переважно під воротами противника. Не зважаючи на мороз, около двісті спортовців завзятців, приглядалися змаганням і голосно реаґували на добру гру або невдачі поодиноких змагунів. Цією виграною Тризуб заквалифікувався до фіналу Східної Пенсильванії.

М. С.

ТАРЗАН, Ч. 6675. Джім перестерігає Тарзана

Піднятий з печерної криївки гелікоптером з Момбузі, Тарзан мчиться над порепаними горами швидше, як вагабунди, над ріку Дру.

Ми покажемо, Чулю, братам Омарам гроші, що їх прислав нам генерал Їтс — після того будемо зволікати у нашому торгуванні… поки прибудуть вагабунди до торговельної станиці.

Не зволікай Тарзане, необережно! Я забув сказати тобі щось, що ти знати. Торговельну станицю сторожать десять поганих до револьверів мужчин — дуже поганих типів!